

Betænkning om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger

Afgivet af Justitsministeriets Forlystelsesudvalg

Betænkning nr. 1344, København 1997

Resumé:

Forlystelsesudvalget foreslår i betænkning 1344/1997 om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger, at reglerne om spilleautomater ensartes, således at der anvendes sammen regelsæt, uanset hvor spille foregår. Udvalget foreslår, at pengegivende spilleautomater kun bør kunne opstilles i spillehaller - herunder på forlystelsessteder - samt i restaurationer med alkoholbevilling. For ikke-gevinstgivende spilleautomater foreslår udvalget, at disse kan opstilles uden tilladelse, mens varespil kun bør finde sted i faste og omrejsende tivolier, til byfester, på markeder til dyrskuer og lignende.

- [1. Indledning](#)
- [2. Sammenfatning](#)
- [3. Dansk ret](#)
- [4. Retsgrundlaget i andre lande](#)
- [5. Udvalgets overvejelser og forslag](#)
- [6. Udkast til lov om ændring af lov om spillekasinoer](#)
- [7. Bemærkninger til lovudkastet](#)
- [Bilag 1](#)
- [Bilag 2](#)
- [Bilag 3](#)
- [Bilag 4](#)
- [Bilag 5](#)
- [Indholdsfortegnelse](#)
- [Kolofon](#)

Udgiver:

Statens Information
Nørre Farimagsgade 65
DK-1109 København K
Tlf.: 33 37 92 00
Fax: 33 37 92 80
Internet: sp@si.dk

Betænkning om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger

*Afgivet af Justitsministeriets Forlystelsesudvalg
Betænkning nr. 1344, København 1997*

Kolofon

Titel

Betænkning om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger

Undertitel

Betænkning nr. 1344

Udgiver

99 Justitsministeriet

Ansvarlige institutioner

Justitsministeriets Forlystelsesudvalg
Statens Information

Copyright

Justitsministeriets Forlystelsesudvalg

Noter og andre oplysninger

Emneord

Forlystelser, forlystelsesapparater, restaurationsloven

Resumé

Forlystelsesudvalget foreslår i betænkning 1344/1997 om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger, at reglerne om spilleautomater ensortes, således at der anvendes sammen regelsæt, uanset hvor spille foregår. Udvalget foreslår, at pengegivende spilleautomater kun bør kunne opstilles i spillehaller - herunder på forlystelsessteder - samt i restaurationer med alkoholbevilling. For ikke-gevinstgivende spilleautomater foreslår udvalget, at disse kan opstilles uden tilladelse, mens varespil kun bør finde sted i faste og omrejsende tivolier, til byfester, på markeder til dyrskuer og lignende.

Summary in English

This publication is not available in English

Sprog

Dansk

ISBN

ISBN 87-601-2738-4

Pris

Gratis (læsning og download)

URL

<http://jm.schultzboghandel.dk>

Version

1.0

Versionsdato

15. december 1997

Filformater

HTML (text/html)

Inventarliste (filliste)

forside.htm;indhold.htm;kap1.htm;kap2.htm;kap03.htm;kap4.htm;kap5.htm;kap6.htm;kap7.htm;kolofon.htm;
bilag1.htm;bilag2.htm;bilag3.htm;bilag4.htm;bilag5.htm

Den trykte udgaves ISBN

ISBN 87-601-2180-7

Udgiver:

Statens Information
Nørre Farimagsgade 65
DK-1109 København K
Tlf.: 33 37 92 00
Fax: 33 37 92 80
Internet: sp@si.dk

[\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://www.jm.dk/publikationer/bet1344/>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

I. Indledning

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Kapitel I. Indledning.

1. Udvalgets nedsættelse og kommissorium.

Forlystelsesudvalget blev nedsat den 18. marts 1996.

Udvalgets opgave er beskrevet således i kommissoriet:

"Udvalget skal ved gennemgangen af de gældende regler overveje, i hvilket omfang der fortsat er behov for tilladelse til at drive de i politivedtægterne opregnede forlystelser, og om der er behov for at inddrage beslægtede aktiviteter, der udbydes primært i underholdningsøjemed, herunder sportsaktiviteter, under en nærmere regulering. Udvalget skal endvidere overveje, om der bør ske en liberalisering og forenkling af reglerne for afholdelse af spil på forlystelsessteder, herunder om gevinstudbetaling bør kunne ske i kontanter, og om sådanne spil bør kunne tillades opstillet uden for de egentlige forlystelsessteder. Ved overvejelserne heraf skal udvalget have for øje, at karakteren af disse spil som værende overvejende af underholdende karakter ikke fortabes.

Udvalget skal samtidig overveje, om der - i lyset af de afgiftsregler, der gælder for opstilling af spilleautomater i restaurationer - bør indføres en afgiftsordning for spilleautomater, der opstilles på forlystelsessteder og andre steder, herunder i private klubber eller lignende. Det kan i den forbindelse drøftes, hvorvidt der er behov for en egentlig lovregulering af private spilleklubber, støtteforeninger m.v.

Udvalget skal endvidere overveje, om der er behov for at indføre regler, der forbyder eller giver hjemmel for justitsministeren til at forbyde visse former for forlystelser og lignende aktiviteter ud fra velanstændighedshensyn, hensyn til deltagernes sikkerhed eller lignende, samt at fastsætte nærmere regler for opstilling, benyttelse, godkendelse og syn af de forskellige forlystelser.

Udvalget skal overveje, om det er hensigtsmæssigt at indføre en generel autorisationsordning for omrejsende eller faste forlystelsesetablissementer. Udvalget skal endvidere overveje, hvorledes en konkret tilladelsesordning bør udformes, herunder hvorledes der sikres en lokal indflydelse på udviklingen indenfor dette område.

Udvalget kan nedsætte underudvalg til behandling af særlige spørgsmål. Udvalget kan tilkalde særlige sagkyndige eller andre til at deltage i drøftelser i udvalget eller i underudvalg."

Den 24. februar 1997 udvidede Justitsministeriet Forlystelsesudvalgets kommissorium således, at udvalget tillige fik til opgave at overveje spørgsmål om forlystelser og spilleautomater i tilknytning til restaurationer.

2. Udvalgets sammensætning.

Udvalget havde ved afslutningen af sit arbejde følgende sammensætning:

Formand:

Politimester Søren William Sørensen.

Medlemmer:

Politimester Tage Bækgård (Foreningen af Politimestre i Danmark).

Direktør Kjeld Christensen (Danmarks Tivoli Forening).

Direktør Morten Dahl (A/S Dyrehavsbakken).

Fuldmægtig Jens Denckert (Erhvervsministeriet).

Vicepolitidirektør Jens Kaasgaard (Politidirektøren i København).

Fuldmægtig Lene Kielgast (Skatteministeriet).

Direktør Søren Kragelund (Jyllands Attraktioner).

Direktør Knud Kruse (Sammenslutningen af By- & Markedsfester i Danmark).

Viceadministrerende direktør Jørgen Kønigshøfer (Hotel-, Restaurant- & Turisterhvervets Arbejdsgiverforening), (HORESTA).

Restauratør Poul Larsen (Danmarks Restaurant- og Cafeteriaforening), (DRC).

Kontorchef Mogens Kjærgaard Møller (Justitsministeriet).

Kontorchef Paul Møllerup (Kulturministeriet).

Afdelingsleder Jens Skinnerup (A/S Kjøbenhavns Sommer-Tivoli).

Fuldmægtig Vibe Engel Wallin (Kommunernes Landsforening).

Sekretær:

Fuldmægtig i Justitsministeriet Tina Brøgger Sørensen.

Direktør Søren Kragelund indtrådte som medlem af udvalget den 22. maj 1996. Justitsministeriet var ved udvalgets begyndelse repræsenteret af kontorchef Niels Boesen, der den 26. juni 1996 afløstes af kontorchef Mogens Kjærgaard Møller. Som følge af kommissoriets udvidelse i februar 1997 beskikkedes viceadministrerende direktør Jørgen Kønigshøfer (HORESTA) og restauratør Poul Larsen (DRC) som medlemmer den 2. april 1997. A/S Kjøbenhavns Sommer-Tivoli var indtil den 30. april 1997 repræsenteret af daværende driftschef Hans Rasmussen. Erhvervsministeriet var indtil 27. maj 1997 repræsenteret af fuldmægtig Kirsten Alkjærsig. Kulturministeriet var indtil 8. august 1997 repræsenteret af kontorchef Lise Roepstorff.

Overassistent Annelise Gade, Lyngby politi, har bistået med sekretærarbejdet og har renskrevet samt tekstbehandlet denne betænkning.

3. Udvalgets arbejde.

Udvalget nedsatte den 30. april 1996 et underudvalg om tivolorlystelser m.v. og et underudvalg om spil. Som følge af denne opdeling af udvalgets arbejde vil der efter aftale med Justitsministeriet blive udarbejdet to selvstændige delbetænkninger. Udvalgets overvejelser om tivolorlystelser er derfor ikke omfattet af denne delbetænkning.

Politimester Søren Sørensen var ligeledes formand for underudvalget om spil. Medlemmerne var direktør Morten Dahl, fuldmægtig Jens Denckert, fuldmægtig Lene Kielgast, direktør Knud Kruse, viceadministrerende direktør Jørgen Kønigshøfer, vicepolitidirektør Jens Kaasgaard, restauratør Poul Larsen, kontorchef Mogens Kjærgaard Møller, afdelingsleder Jens Skinnerup og fuldmægtig Vibe Engel Wallin. Fuldmægtig Tina Brøgger Sørensen har været sekretær.

Underudvalget har på et møde med Dansk Tipstjeneste fået en orientering om, hvordan VLT-spilleautomater (Video Lottery Terminals) fungerer.

Udvalgets formand har afholdt møde med Dansk Automat Brancheforening (DAB).

København, den 22. august 1997.

Tage Bækgård
Kjeld Christensen
Morten Dahl
Jens Denckert
Jens Kaasgaard
Lene Kielgast
Søren Kragelund
Knud Kruse
Jørgen Kønigshøfer
Poul Larsen
Mogens K. Møller
Paul Møllerup
Jens Skinnerup
Søren Sørensen (formand)
Vibe Engel Wallin

/Tina B. Sørensen

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

II. Sammenfatning.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Kapitel II. Sammenfatning.

Udvalgets overvejelser og forslag er gengivet i kapitel V.

Det er udvalgets opfattelse, at spil, der udbydes på offentlige forlystelsessteder, i restaurationer, i private spilleklubber eller andet sted, i videst muligt omfang bør være omfattet af ensartede regler, og at der gennem afgiftsregler bør skabes en regulering af det private marked for opstilling af gevinstgivende spilleautomater. Udvalget finder det hensigtsmæssigt, at de materielle regler for spil indsættes i lov om spillekasinoer, hvorved alle former for spil, der administreres af Justitsministeriet, samles i en lov. Spil, der afholdes i form af lotterier, vil dog fortsat være reguleret ved lov af 1869 om forbud mod lotteri m.m. Lotteriloven, der iøvrigt kan trænge til en modernisering, har ikke været omfattet af udvalgets kommissorium.

For så vidt angår de materielle regler for spil foreslås det, at der i restaurationer maksimalt skal kunne opstilles 3 gevinstgivende spilleautomater. Denne adgang bør dog begrænses til restaurationer med alkoholbevilling for at undgå, at spilleautomater opstilles i kiosker, almindelige forretninger, biblioteker m.v., der efter den gældende restaurationslov betragtes som restaurationer, såfremt der fra stedet sælges mad og/eller drikkevarer, og der er opstillet borde og stole med henblik på indtagelse af det købte på stedet.

Opstilling af gevinstgivende spilleautomater andre steder end i restaurationer med alkoholbevilling bør alene finde sted efter tilladelse fra kommunen til etablering af en spillehal. Dette gælder, hvad enten der er offentlig adgang til spillehallen, eller denne er privat.

En spillehal bør ikke drives i lokaler, der benyttes til anden erhvervsvirksomhed. Det bør dog være muligt at sælge konfekturvarer.

Andre former for gevinstgivende spil end automatspil bør kun finde sted i restaurationer og spillehaller efter særlige regler fastsat af justitsministeren.

Med hensyn til regler for afvikling af automatspil foreslår udvalget, at gevinster fra spilleautomater bør kunne udbetales i kontanter. Gevinster skal dog som hidtil holdes inden for snævre rammer for at sikre, at spillets underholdende karakter ikke fortabes.

Udvalget finder, at spil om varegevinster af begrænset værdi kun bør finde sted i faste og omrejsende tivolier, til byfester, på markeder, til dyrskuer og lignende.

Udvalget finder, at spil på morskabsautomater ikke bør anses for spil, men i stedet bør sidestilles med andre forlystelser og dermed bør kunne opstilles uden tilladelse herunder i restaurationer og spillehaller. Det bør præciseres, at ret til fortsat spil eller forlænget spilletid ikke anses for gevinst.

Udvalget foreslår endvidere, at gevinstgivende pengespil bør være omfattet af en afgiftsordning. Afgifterne bør tilfalde staten. Udvalget foreslår, at der for spilleautomater i restaurationer fastsættes en afgift på 33.400 kr. pr. automat. For etablering og drift af en spillehal bør der betales en årlig grundafgift på 234.000 kr., der giver ret til opsætning af indtil 7 automater. Herudover betales en tillægsafgift på 100.000 kr. for hver 100 spilleautomater, der opstilles i en spillehal. Tillægsafgiften bør nedsættes til det halve, hvis spillehallen kun har åbent i 6 måneder om året. Ved fastsættelsen af størrelsen af grundafgiften har udvalget søgt at opnå, at der sker en ønskelig adfærdsregulering af udbuddet af spilleautomater. Ved fastsættelsen af tillægsafgiftens størrelse har udvalget ønsket at tilgodese de eksisterende spillehaller i de store traditionelle forlystelsesparker, der i årtier har udbudt automatspil.

Udvalget har bestræbt sig på at sikre, at forslaget er neutralt i indtægtsmæssig henseende for det offentlige, og finder, at kommunerne bør kompenseres for det indtægtstab, som de lider ved, at den gældende restaurationsafgift overføres til statskassen. De foreslåede afgiftsregler må forventes at medføre en betydelig nedgang i udbuddet af spilleautomater i private foreninger og spilleklubber.

Udvalget finder, at afgiftsreglerne bør indsættes i lov om afgift af spillekasinoer, der administreres af Skatteministeriet.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Kapitel III. Dansk Ret.

1. Spil som forlystelse på offentlige forlystelsessteder.

1.1. Gældende regler.

Reglerne om offentlige forlystelser udspringer af en førkonstitutionel praksis, men reguleres nu i det væsentlige med hjemmel i lov af 11. februar 1863 om Københavns politi samt lov nr. 21 af 4. februar 1871 om politiet udenfor København, der hjemler ret til at udstede politivedtægter for ethvert område af landet.

Landets politivedtægter indeholder alle følgende enslydende bestemmelse om offentlige forlystelser svarende til normalpolitivedtægtens § 48:

§ 48. Offentlige forlystelser, herunder koncerter, cirkus- og varietéforestillinger, dans, afbrænding af fyrværkeri, karruselkørsel, **præmiekortspil**, forevisning af seværdigheder, skydning ved skydeborde, **spil ved spilleautomater**, boksekampe og væddeløb, må ikke finde sted uden politiets tilladelse.

Justitsministeriet har ved cirkulære nr. 16 af 4. februar 1988 om offentlige forlystelser med senere ændringer fastsat nærmere retningslinier for politiets meddelelse af tilladelser til forlystelser på offentlige forlystelsessteder (bilag 1).

Selvom normalpolitivedtægtens § 48 udtrykkelig kun omtaler præmiekortspil og spil ved spilleautomater, kræves der ifølge forlystelsescirkulæret politiets tilladelse til alle former for lykkespil og behændighedsspil samt morskabsautomater på offentlige forlystelsessteder.

Cirkulærets regler er nærmere gennemgået i udvalgets betænkning om forlystelser, hvortil der henvises. Her gennemgås kun de særlige problemer, der er forbundet med spil.

1.2. Inddeling af spil.

Spil kan inddeles i gevinstgivende og ikke-gevinstgivende spil.

a) Gevinstgivende spil.

Ved gevinstgivende spil forstås en forlystelse, hvor deltageren mod betaling af et indskud opnår en gevinstchance. Det er uden betydning om gevinstchancen beror på tilfældet (lykkespil) eller spillerens dygtighed (behændighedsspil). Efter praksis har der hersket tvivl om, hvorvidt adgang til fortsat spil eller forlænget spilletid skal anses for en gevinst.

Lykkespil kan i henhold til forlystelsescirkulærets § 5, stk. 1, alene tillades under forudsætning af, at det underholdende i spillet er så overvejende, at det har karakter af en forlystelse. Spil må kun udgøre en underordnet del af et offentligt forlystelsesstedes udbud af forlystelser.

Spillets karakter af underholdning understreges blandt andet ved bestemmelser i cirkulæret, der begrænser indsatsens og gevinsternes størrelse og art.

Indsatsen må normalt ikke overstige 5 kr.

Gevinsten må ikke bestå af penge, men kan bestå af spillemærker til en værdi af højst 300 kr. Spillemærker må kun anvendes til fortsat spil, adgang til andre forlystelser, eller køb af varer, der sælges på det offentlige

forlystelsessted, dog ikke stærke drikke. Endvidere kan gevinsten bestå i varer, hvis indkøbspris ikke må overstige 300 kr. Justitsministeriet har godkendt, at varegevinster kan udbetales i form af gavekort. Spillemærker eller andre gevinster må ikke ombyttes til penge.

Det i praksis vigtigste lykkespil er **gevinstgivende spilleautomater**, der tidligere blev betegnet som enarmede tyveknægte. En rundspørge fra udvalget til landets politikredse i 1996 viste, at der på forlystelsessteder rundt om i landet var opstillet ca. 2.500 spilleautomater heraf 520 i Tivoli i København og 615 på Dyrehavsbakken. I forlystelsescirkulærets § 10 er der fastsat særlige begrænsninger for disse spilleautomater. Der er således fastsat krav om, at indsats pr. spil højst må udgøre 50 øre. Endvidere er der fastsat bestemmelser om indkast og betjening af automaten m.v. I cirkulærets §§ 16-19 er der fastsat retningslinier for syn af spilleautomater til sikring af, at spillet foregår på en for spillerne betryggende måde. Automaterne skal med mellemrum synes af et akkrediteret institut, der skal attestere, at en række nærmere anførte tekniske krav er opfyldt, og en tilladelse er betinget af, at der forevises politiet en erklæring fra instituttet. Justitsministeriet har til brug for de akkrediterede institutters godkendelse af gevinstgivende spilleautomater fastsat nærmere retningslinier ved cirkulæreskrivelse af 3. juni 1996.

Der er endvidere fastsat særlige antalsbegrænsninger for disse automater. I forlystelsescirkulærets § 5, stk. 2, er det således bestemt, at politiet kun kan tillade indtil 40 gevinstgivende spilleautomater for hver 2 bemandede køreforretninger i et forlystelsesarrangement og kun under forudsætning af, at arrangementet fortsat har karakter af et egentligt forlystelsessted. Da cirkulæret ikke indeholder en nærmere angivelse af, hvad der skal forstås ved et forlystelsessted, har politiet i de senere år givet tilladelse til en række indendørs forlystelsessteder i tidligere forretningslokaler eller andre erhvervslokaler. Disse steder fremtræder ofte som spillehaller, selvom kravet til opsætning af køreforretninger er opfyldt.

Justitsministeriet har ved cirkulæreskrivelse af 10. august 1995 (bilag 2) forsøgt at begrænse denne udvikling. Tilladelse bør således kun meddeles til faste indendørs forlystelsessteder i særligt dertil indrettede lokaler på steder, hvor offentligheden må formodes at indfinde sig med henblik på underholdning. Tilladelse bør ikke meddeles til faste indendørs forlystelsessteder i indkøbscentre, banegårdscentre o.l., hvor befolkningen primært indfinder sig i anden anledning end med henblik på underholdning.

For **roulettespil** gælder, at indsatsen højst må udgøre 5 kr., dog maksimalt 1 kr. på et felt. Gevinsten må ikke overstige værdien af 50 kr. i spillemærker. Roulettespil har tidligere været almindeligt på forlystelsesstederne, men er i årenes løb blevet fortrængt, da spillet i sin traditionelle form kræver betjening. Der findes nu kun et fåtal tilbage.

Lykkespil om varer findes i forskellige udformninger, navnlig **lykkehjul, terningspil m.v.** Forlystelsescirkulærets § 8 indeholder detaljerede bestemmelser om indsats og gevinster ved disse spil. Indsatsen må normalt ikke overstige 5 kr. og gevinsten ikke 300 kr. i varer eller spillemærker.

Tombola og andre lotteriformer, fx. bankospil, kan tillades på et forlystelsessted under forudsætning af, at spillet indgår som et naturligt, underholdende led i det samlede forlystelsesarrangement. Prisen på et lod må ikke overstige 5 kr. og gevinsten ikke 300 kr. i varer eller spillemærker. Tombola og bankospil benyttes ligeledes som en velgørende lotteriform.

Behændighedsspil adskiller sig fra lykkespil ved, at spillets udfald ikke udelukkende afhænger af tilfældet, men ligeledes af spillerens dygtighed. Behændighedsspil findes på forlystelsessteder i mange former, fx. pladespil, ringspil, fiskespil, bueskydning, boldkast, dartspil, varekran o.l. Disse spil hører til de oprindelige spilleformer på markeder, men har i dag kun begrænset udbredelse. De er afløst af ikke-gevinstgivende spilleautomater (morskabsautomater). For behændighedsspil gælder ifølge forlystelsescirkulæret de samme begrænsninger med hensyn til indsats og gevinst som for lykkespil om varer.

b) Ikke-gevinstgivende spil (morskabsspil).

Ved morskabsspil forstås en forlystelse, hvor deltageren mod betaling af et indskud får ret til spil uden mulighed for gevinst. Indskuddet må ifølge forlystelsescirkulærets § 13 normalt ikke overstige 5 kr. Ved særligt avancerede automater kan indsatsen dog udgøre indtil 10 kr. Spilleautomaten må ikke overføre points til følgende spil. I øvrigt er det uklart, om adgang til fortsat spil eller forlænget spilletid anses for en gevinst.

Morskabsspil findes i mange udformninger. De adskiller sig ofte kun fra behændighedsspil ved ikke at give egentlige gevinster som præmie. I de senere år har især spil på særligt udformede tv-skærme vundet udbredelse. De findes i uendelige varianter, hvor navnlig spillerens reaktionsevne afprøves.

Efter Justitsministeriets opfattelse må computere betragtes som morskabsspil, såfremt der særskilt er indlagt spil i computerne eller specifikt markedsføres spil i tilknytning til computerne. Dette er meddelt landets politikredse ved cirkulæreskrivelse af 12. maj 1997 (bilag 3).

I medfør af forlystelsescirkulærets § 13, stk. 4, kan politiet tillade opstilling af et passende antal morskabsautomater

uden for offentlige forlystelsessteder på steder, hvor publikum i forvejen må antages at indfinde sig med henblik på underholdning, fx. i biografer.

1.3. Historisk udvikling.

Erhvervsmæssig hasardspil har været forbudt siden en kongelig forordning af 6. oktober 1753, der i 1930 afløstes af de gældende forbud i straffelovens §§ 203-204. Uanset dette har det i praksis været anerkendt, at lykkespil, der afholdtes på markeder m.v. i underholdningsøjemed, var undtaget fra forbuddet. Denne praksis fortsatte også efter forbuddet mod lotterier i klasselotteriloven fra 1869. Ifølge Københavns første politivedtægt fra 1869, udstedt i henhold til politiloven af 1863, kunne politiet således give tilladelse til "tombola og andet lykkespil".

Da de enarmede tyveknægte dukkede op på de danske forlystelsessteder, anførte Justitsministeriet i forlystelsescirkulære nr. 67 af 25. juni 1927, at "Lykkespil om penge under enhver form - herunder automater - må anses stridende mod lovgivningens forbud mod hasardspil, hvorfor der ikke af politiet må gives tilladelse til sådanne spil på markeder eller andetsteds. Lykkespil om varer bør heller ikke tillades, da disse i almindelighed må antages at være i strid med lotterilovgivning. Undtagelser kan alene gøres, når gevinsternes værdi er ringe, og spillets underholdende karakter er så overvejende, at foretagendet nærmest har karakter af en forlystelse". De nærmere regler om spil på forlystelsessteder er således oprindelig udtryk for en fortolkning af hasard- og lotterireglerne.

I retspraksis gav spørgsmålet om, hvorvidt spil var omfattet af politivedtægternes tilladelseskrav, i mange år anledning til betydelig tvivl. Højesteret fastslog imidlertid i sagen i U 1961.105, at spil på spilleautomater fandtes omfattet af bestemmelsen i politivedtægten om offentlige forlystelser og dermed også af de gamle politilove. I normalpolitivedtægten fra 1968 indførtes herefter en udtrykkelig bestemmelse om, at opstilling af spilleautomater tillige kræver politiets tilladelse.

Lykkespil i almindelighed, herunder roulettespil og spil ved lykkehjul, lotteri i form af tombolaspil samt behændighedsspil, er imidlertid ikke nævnt i politivedtægterne, men er kun omtalt i de vejledende retningslinier til politiet i forlystelsescirkulæret.

2. Spil som forlystelse i restaurationer.

2.1. Gældende regler.

Spil i restaurationer er reguleret i restaurationslovens § 26. Ifølge denne bestemmelse kræves politiets tilladelse til opstilling af gevinstgivende og ikke-gevinstgivende spilleautomater. De første 3 automater kan dog opstilles uden tilladelse.

En alkoholbevilling kan ud fra samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn betinges af, at der ikke opstilles spilleautomater eller kun et begrænset antal i restaurationen, jf. restaurationslovens § 10, stk. 2, jf. § 12.

Politiet kan i sin tilladelsespraksis alene varetage politi- og ordensmæssige hensyn ved en eventuel begrænsning i antallet af spilleautomater i restaurationer. Dette blev indskærpet over for landets politikredse ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. maj 1997, da ministeriet var blevet bekendt med, at der i visse politikredse var en praksis, hvorefter der som udgangspunkt i restaurationer kun kunne opstilles 3 spilleautomater pr. 100 siddepladser.

Ud fra konkrete politimæssige hensyn kan politiet forbyde spil i medfør af restaurationslovens § 26, stk. 8. Denne regel gælder alle former for spil, der måtte finde sted i en restauration.

I medfør af restaurationslovens § 26, stk. 3, har Justitsministeriet ved bekendtgørelse nr. 860 af 10. oktober 1994 om spilleautomater i restaurationer m.v. med senere ændring fastsat regler om spilleautomater, herunder om opstilling, benyttelse, godkendelse og syn (bilag 4). For spilleautomater, der opstilles i restaurationer, gælder i det væsentlige de samme regler som for spilleautomater på forlystelsessteder.

En rundspørge fra udvalget til landets politikredse i 1996 viste, at der i landets restaurationer er opstillet ca. 5.000 gevinstgivende spilleautomater. Automatbranchen skønner, at det faktiske tal er noget større (ca. 7.000). De fleste restaurationer har kun opstillet indtil 3 spilleautomater. Antallet af morskabsautomater er meget begrænset.

2.2. Historisk udvikling.

I henhold til lov af 29. december 1857 om håndværks- og fabriksdrift samt handel og beværtning m.m. skulle der ske anmeldelse til politiet, hvis en beværter ønskede at holde billard- eller keglebane, og der skulle betales en afgift til kommunens kasse. Disse regler blev videreført i beværterloven af 1912. Ved beværterloven af 1939 blev indføjet, at politiets tilladelse krævedes, hvis en beværter ønskede at stille billard, keglebane og lignende underholdningsspil til rådighed for sine gæster.

Efter restaurationsloven af 1970 krævedes alene politiets tilladelse til automatspil om spillemærker eller andre gevinster. I 1993 skete der en yderligere liberalisering af reglerne om spil på restaurationer. Der kræves således nu alene politiets tilladelse, såfremt man ønsker at opstille mere end 3 spilleautomater, såvel gevinstgivende som ikke-gevinstgivende. Der er pligt til at anmelde opstillingen af automater til politiet. Der indførtes tillige hjemmel for opkrævning af afgift på ikke-gevinstgivende spilleautomater.

3. Præmiekortspil.

Som anført i afsnit 1.3. herskede der i mange år tvivl om, hvorvidt spil kunne anses for omfattet af politivedtægten regler om tilladelse til forlystelser.

I sagen i U 1955.942 frifandt Højesteret formanden for en whistklub, der i nogle restaurationslokaler havde arrangeret en offentlig whistturnering for 584 deltagere med præmier i form af en bil og kontante præmier, for overtrædelse af politivedtægten regler om forlystelser, da spillet ikke ansås for at have en sådan lighed med de i politivedtægten i øvrigt opregnede forlystelser. Præmiewhist er ikke anset for at være hasard, så et forbud kunne derfor ikke støttes på straffelovens §§ 203-204.

Ved normalpolitivedtægten af 1968 indføjede Justitsministeriet herefter, udover spil på spilleautomater, jf. afsnit 1.3., præmiekortspil som omfattet af kravet om politiets tilladelse.

I praksis anses en kortturnering, hvor deltagere mod betaling af et indskud opnår mulighed for at vinde præmier, ikke for en forlystelse, men sidestilles med sportskonkurrencer, der kan afholdes uden tilladelse, selvom der betales indskud. Det forudsætter dog, at kortspillet ikke har karakter af hasard, jf. straffelovens §§ 203-204.

4. Spil i private spilleklubber, støtteforeninger m.v.

4.1. Den nuværende situation.

Der findes i dag rundt omkring i landet mange private spilleklubber, der fungerer som støtteklubber til idrætsforeninger eller andre foreninger. Spilleklubberne har som regel en begrænset medlemskreds.

I disse spilleklubber er ofte opstillet spilleautomater med adgang til spil med begrænsede indsatser og gevinster, der udbetales i spillemærker, gavekort eller kontanter. Omfanget af dette automatspil er efter sagens natur ikke kendt, men er efter udvalgets opfattelse steget meget kraftigt i de seneste år. En rundspørge til landets politikredse i 1996 viste, at politiet havde kendskab til 117 klubber med ialt ca. 2.500 gevinstgivende spilleautomater, svarende til gennemsnitligt 22 automater pr. forening. Disse klubber støtter ifølge de modtagne oplysninger forskellige sportsformål og hobbypræget virksomhed, herunder fx. folkedans, spejderaktiviteter, bowling, billard og darts, samt velgørende eller andre almennyttige formål. Som et eksempel på en større spilleklub kan nævnes en klub, der ved siden af en bankohal med ca. 500 pladser med daglige bankospil for 300 - 350 personer har en spillehal med ca. 150 spilleautomater. Klubben har åbent 10 timer dagligt.

Da de private spilleklubber stort set ikke giver anledning til problemer for politiet med hensyn til opretholdelse af ro og orden, har politiet i de senere år ikke ofret så mange ressourcer på at efterforske foreningers eventuelle ulovlige hasardspil. Det er imidlertid utvivlsomt, at mange spilleklubber drives på en sådan måde, at der finder en overtrædelse af straffelovens hasarbestemmelser sted.

Efter straffelovens §§ 203-204 er hasardspil ulovligt, når det drives erhvervsmæssigt, eller det foranstalles på et offentligt sted. Hermed er ligestillet foreningslokaler, når enten enhver eller enhver af en vis samfundsklasse som

regel kan opnå optagelse i foreningen, eller utilladt hasardspil indgår i foreningens formål, eller der erlægges særlig betaling for deltagelse i spillet.

Der findes en righoldig, men ikke entydig retspraksis vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en spilleklub er offentlig eller privat. I årene frem til 1970'erne har tiltale navnlig været rejst i en række sager, hvor anklagemyndigheden har fundet, at automatspil var sket i maskeret foreningsregi, og dermed reelt var offentligt. Sagerne har givet anledning til store bevismæssige vanskeligheder. Politiets adgang til de private foreningers lokaler og indblik i regnskabsbilag kan kun finde sted, når betingelserne i retsplejelovens regler i kapitel 73 om ransagning og beslaglæggelse er opfyldt.

I praksis er der bl.a. lagt vægt på, om der er stiftet en egentlig forening, foreningens formål, medlemstallet, kontingenternes størrelse, hvorvidt medlemsskabet fremtræder som en realitet, hvorvidt det er relativt let at blive medlem, hvorvidt alene medlemmerne (eller disses pårørende) har adgang til at deltage i spillet, og hvorvidt der føres kontrol med, at alene medlemmer af foreningen (eller disses pårørende) får adgang til dennes lokaler.

4.2. Historisk udvikling.

Det har fra gammel tid været sædvanligt ved sammenkomster i foreninger at afvikle forskellige former for spil og lotterier til underholdning af deltagerne.

Efter den kongelige forordning af 1753 var hasardspil forbudt, også når det skete i privat regi, medens spil, der beroede på de spillendes "indsigt, erfaring og adresse" ("kunstspil"), var tilladt.

Ved lov af 6. marts 1869, hvor Klasselotteriet blev oprettet, blev andre lotterispil end Klasselotteriets forbudt både i offentligt og privat regi. Der kunne dog efter loven fortsat gives tilladelse til lotterier i veldædigt øjemed og - når særegne omstændigheder talte derfor - til tombola. Uanset dette forbud afvikledes der dog stadig lotterier og spil til underholdning af gæsterne under foreningssammenkomster.

I sagen i U 1928.945 blev det fastslået, at ugentlige bankospil om varer ("andespil"), der blev afholdt i foreningsregi uden tilladelse, og primært i underholdningsøjemed, ikke var i strid med lotteriloven, da "spillet ikke kunne tænkes at påføre Klasselotteriet konkurrence".

Som følge af denne retspraksis anførte Justitsministeriet i bortlodningscirkulærerne, der udsendtes til politikredsene til vejledning for meddelelse af bortlodningstilladelser, at "andespil" i et vist omfang kunne afholdes i foreningsregi uden tilladelse, også selvom overskud til velgørende formål ikke tilsigtedes.

I Justitsministeriets bortlodningscirkulærer indtil 1984 var der en nærmere angivelse af, hvilke lotteriformer, der var omfattet af reglerne om bortlodning, nemlig lodseddelsalg og bankospil (lotteri med efterfølgende lodtrækning) samt tombola (med forudtrukne lodder). Denne opregning blev opgivet med cirkulæret af 1984, hvor der i § 1, stk. 3, indførtes den stadig gældende definition af en bortlodning som et arrangement, hvor deltagere mod betaling af et indskud opnår en gevinstchance, og hvor gevinstfordelingen beror på tilfældet. Denne definition adskiller sig ikke fra definitionen af hasardspil.

Bankospil opnåede en meget stor popularitet i mange foreninger, herunder sportsforeninger, der ønskede at samle medlemmer med pårørende til selskabelige arrangementer og at støtte foreningsformålene gennem et eventuelt overskud fra bankospillene. Justitsministeriet forsøgte gennem årene at fastsætte nogle begrænsninger for disse bankospil for at forhindre, at de blev drevet erhvervsmæssigt eller som offentlig lotterivirksomhed.

En liberalisering af reglerne fandt imidlertid sted, da Justitsministeriet i 1984 tillod spil med salgssummer op til 100.000 kr. pr. dag samt tillod andre former for bortlodninger end bankospil. I 1994 tillod Justitsministeriet endvidere kontantgevinster med 5.000 kr. som højeste gevinst. Det fastholdes dog stadig i § 9 i det gældende bortlodningscirkulære, at foreningens formål ikke må være udelukkende eller fortrinsvis at afholde bortlodninger, og at der kun må være adgang til arrangementerne for foreningens medlemmer og pårørende.

Denne udvikling, der har udvisket forskellene mellem lotterier og andre former for spil, er sket samtidig med, at der bl.a. via fjernsynet, Tiptstjenestens lottospil og skrabespil samt påvirkning fra udlandet er skabt en stigende interesse i befolkningen for spil, ligesom den tidligere stærkt fordømmende holdning overfor spil i almindelighed er formindsket eller forsvundet. Da mange foreninger har oplevet en faldende interesse for de traditionelle

bankospil, har de i stedet etableret spillehaller med spilleautomater, selvom automatspil ikke indebærer det samme fællesskab, som utvivlsomt har været baggrunden for Justitsministeriets liberale indstilling overfor foreningsbankospil.

En arbejdsgruppe bestående af bl.a. Hotel- og Turisterhvervets Arbejdsgiverforening, Danmarks Restaurant- og Cafeteriaforening og Dansk Automat Brancheforening fremsatte i 1993 et forslag til Justitsministeriet om fastsættelse af nogle fælles regler for spil på spilleautomater i private klubber. Det blev foreslået, at foreningernes vedtægter, bestyrelser samt lejekontrakter skulle godkendes af politiet. Der måtte maksimalt være 350 medlemmer i en forening, og kun registrerede medlemmer måtte have adgang til at deltage i spillene. Kontingentet skulle være af en sådan størrelsesorden, at det bidrog væsentligt til foreningens drift. Medlemmer skulle først have adgang til at spille 24 timer efter indmeldelsen. Der måtte maksimalt opstilles 50 automater pr. forening, og flere foreninger måtte ikke have fælles spillelokaler. Mindst 50% af spilleindtægten skulle gå til det i vedtægterne definerede formål, som skulle være sport eller almenvelgørende og humanitære formål.

Justitsministeriet meddelte initiativtagerne, at en nærmere regulering af klubbernes virke ikke kunne ske uden lovhjælp, og at man ikke fandt tilstrækkelig grundlag for at tage initiativ hertil.

5. Beskatning m.v. af spil og lotterier.

5.1. Moms.

Ifølge momslovens § 13, stk. 1, nr. 12, der er fastsat i overensstemmelse med 6. momsdirektiv, er lotterier og lignende, der afvikles til fordel for velgørende eller almennyttige formål i henhold til lotteriloven fra 1869 og bortlodningscirkulæret, samt spil om penge fritaget for moms.

Derimod er lotterier, der udøves med sædvanligt erhvervsmæssigt sigte, samt spil på spilleautomater og tivolispil med gevinster i form af varer og spillemærker momspligtige. Det samme gælder for morskabsautomater. Det er i den forbindelse uden betydning, om spillet foregår i foreningsregi.

5.2. Indkomstskat eller særlig afgift.

5.2.1. Lotterispil samt andre spil og væddemål.

Ifølge § 4, litra f, i statsskatteloven er indtægt af lotterispil samt andre spil og væddemål indkomstskattepligtig for vinderen.

Ifølge § 1 i lov om afgift af gevinster ved lotterispil m.v. er gevinster ved bortlodninger i henhold til lotteriloven fra 1869 og bortlodningscirkulæret, og andre her i landet afholdte bortlodninger, der må anses for offentlige, samt de her i landet afholdte præmie- og gættekonkurrencer, der må anses for offentlige, dog fritaget for indkomstskattepligt. I stedet svares en særlig afgift til staten på 15% (171/2% ved varegevinster). Afgiftens berigtigelse påhviler arrangøren.

Gevinster fra spil i lotterier og væddemål, der arrangeres af Dansk Tipstjeneste i henhold til lov om visse spil, lotterier og væddemål, er fritaget for indkomstskat, men pålagt en særlig afgift på 15%, der indbetales af Tipstjenesten. Gevinster fra væddemål i henhold til lov om totalisatorspil samt gevinster fra spil i spillekasinoer er hverken indkomstskattepligtige eller gevinstafgiftspligtige.

5.2.2. Restaurationer.

Ifølge restaurationslovens § 26 kan kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for opstillede spilleautomater i restaurationer betales en afgift til kommunen. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Afgiften må dog ikke årligt overstige 20.000 kr. for den første gevinstgivende spilleautomat, 24.000 kr. for den anden og 28.000 kr. for hver af de følgende spilleautomater. For ikke-gevinstgivende spilleautomater bortset fra de to første automater må der højst fastsættes en afgift på indtil 4.000 kr. pr. automat. Afgifterne af automaterne tilfalder kommunen, hvilket er et levn fra tiden før 1938, hvor ordenspolitiet var kommunalt. Der henvises om baggrunden for denne særlige afgift og de

hidtidige planer om at lade afgiften overgå til en statslig afgift til sagen i U 1976.32 HRD.

En rundspørge til landets politikredse i 1996 viste, at kommunerne havde et samlet årligt afgiftsprovenu på ca. 88 mill. kr. i 1995. Kommunerne har fastsat varierede afgifter for spilleautomater. 66 kommuner, specielt større kommuner, opkræver maksimumssatserne. 99 kommuner har fastsat afgiftssatser på mellem 10.000 og 20.000 kr. pr. automat, og 108 kommuner har fastsat afgifter på indtil 10.000 kr., medens 2 kommuner ikke kræver afgifter. Københavns kommune har et afgiftsprovenu på ca. 12 mill. kr. om året, medens kommunernes provenu i øvrigt er på 4 mill. kr. og nedefter. Afgiften udgør i gennemsnit 18.000 kr. pr. opstillet automat.

For så vidt angår morskabsautomater, viste rundspørgen, at 85 kommuner har fastsat afgiften til maksimumssatsen på 4.000 kr., 23 har fastsat afgiften til et lavere beløb, 137 kommuner har ikke fastsat nogen afgift, medens spørgsmålet er uoplyst for 30 kommuners vedkommende.

Da de to første automater i en restauration er fritaget for afgift, og da der formentlig kun i få restaurationer er opsat mere end 2 automater, må kommunernes provenu anses for at være beskedent.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

IV. Retsgrundlaget i andre lande.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Kapitel IV. Retsgrundlaget i andre lande.

1. Norge.

I Norge er spil på forlystelsessteder og i restaurationer reguleret ved lov nr. 11 af 24. februar 1995 om lotterier m.v. samt en række forskrifter udstedt med hjemmel i loven. Loven giver detaljerede regler for en række former for spil og lotterier, herunder gevinstgivende spilleautomater, tombola, lykkehjul og bingo.

Det er forbudt at foranstalte spil og lotterier uden tilladelse. Tilladelse meddeles af politiet. Tilladelse kan ikke gives til erhvervsmæssig drift, men kun meddeles velgørende og almennyttige organisationer samt foreninger til fordel for et humanitært eller samfundsnyttigt formål. Politiet skal ved udstedelse af tilladelse være opmærksom på, at tilladelse ikke meddeles til støtteforeninger, supporter-klubber samt foreninger, der er oprettet udelukkende med det formål at arrangere lykkespil.

Organisationer og foreninger, som ønsker at opstille gevinstautomater, skal godkendes af Justisdepartementet, og gevinstautomaterne skal ligeledes typegodkendes af Justisdepartementet. Justisdepartementet kan fastsætte en øvre grænse for antallet af automater, som kan opstilles.

Gevinstautomater må ikke give gevinst i penge, men kun i form af varer, spillemærker eller værdibeviser.

Gevinsten i et spil må ikke overstige værdien af 200 kr. Gevinsten må ikke omveksles til penge.

Maksimumsindsatsen er 2 kr. Norsk politi skønner, at der er opsat ca. 35.000 spilleautomater. De er bl.a. opsat i butikker, banegårde, rutebilstationer og i overdækkede gangarealer i butikcentre m.v.

Opstilling af underholdningsautomater eller morskabsautomater er ikke omfattet af lotteriloven. Det kan dog ved kongelig forskrift bestemmes, at loven helt eller delvis skal gælde for underholdningsautomater. Der er fastsat forskrifter ved kongelig resolution af 15. september 1995. Det fremgår af resolutionen, at spil på underholdningsautomater kan drives erhvervsmæssigt. Opstilling af underholdningsautomater kræver politiets tilladelse. Politiet kan afslå opstilling, hvis automaten har et specielt voldeligt, pornografisk eller andet stødende eller uheldigt indhold, eller som i øvrigt vil kunne stride mod norsk lov.

Politiet bør i øvrigt ved behandling af ansøgninger om opstilling af underholdningsautomater vurdere, om opstillingen på grund af sin beliggenhed vil kunne tiltrække belastet ungdom og på den måde forstærke et i forvejen uheldigt miljø, eller om opstillingen vil kunne medføre speciel fare for at tiltrække skoleungdom og på den måde medvirke til ulovligt skolefravær.

2. Sverige.

I Sverige er spil på forlystelsessteder og i restaurationer reguleret ved lotteriloven fra 1994 med tilhørende forordninger. Loven giver detaljerede regler om en række former for spil og lotterier, herunder bl.a. bingospil, automatspil, roulettespil, terningspil, kortspil og lignende spil.

Loven gælder for lotterier, som anordnes til fordel for almenheden. Et lotteri anses for anordnet til fordel for almenheden, selv om det er et vilkår for deltagelse, at man er medlem af en forening, der i det væsentlige har til opgave at anordne lotterier, eller hvis lotteriet i øvrigt med hensyn til omfang eller vilkår for deltagelse er at sidestille med et offentligt lotteri.

Loven gælder også for lotterier i form af bingospil, automatspil, roulettespil, terningspil og kortspil, som ikke anordnes til fordel for almenheden, men anordnes i erhvervsøjemed.

Tilladelse til bingospil kan kun meddeles velgørende foreninger, hvis hovedformål er at fremme et almennyttigt formål. En velgørende forening kan dog uden tilladelse afholde mindre lotterier og bingospil i forbindelse med

foreningssammenkomster.

Spil på spilleautomater med gevinst i form af penge, spillemærker eller værdibons er forbudt. Svensk Tipstjeneste har dog i 1997 fået koncession til at opstille indtil 7.000 spilleautomater, der giver begrænsede kontantgevinster.

Tilladelse til varespilsautomater, roulettespil og terningspil kan meddeles, hvis spillet anordnes i forbindelse med et offentligt forlystelsesarrangement i en forlystelsespark eller lignende anlæg eller i hotel- og restaurationsvirksomhed med ret til udskænkning af stærke drikke. Værdien af indsatsen må maksimalt udgøre 6 kr. og værdien af højeste gevinst 180 kr. Kortspil kan tillades i samme tilfælde dog med en maksimal indsats på 60 kr. og højeste gevinst på 90 kr.

For opstilling af ikke-gevinstgivende automater eller morskabsautomater gælder lov om anordning af visse automatspil fra 1982.

Opstilling af morskabsautomater kræver tilladelse, der meddeles af socialnævnet i den kommune, hvor spillevirksomheden skal drives. Tilladelse må ikke meddeles, før politimyndighederne er blevet hørt.

Socialnævnet skal ved behandlingen af ansøgningen bl.a. vurdere risikoen for, at en morskabsautomat anvendes til andet formål end det ansøgte, og at virksomheden vil finde sted i et miljø, som er upassende for børn og ungdom. Der skal herudover lægges vægt på ansøgningens formål, antallet af automater, spillenes beskaffenhed samt lokalernes eller pladsens formålstjenlighed og beliggenhed. Tilladelse til automatspil kan meddeles på vilkår om laveste alder for adgang, åbningstider, og andre vilkår til forebyggelse af miljøer, der er skadelige for børn og unge.

3. Finland.

Spil og lotterier er i Finland reguleret ved lotteriloven fra 1965.

I Finland kræver det ligeledes tilladelse at afholde lotterier, herunder tillige private lotterier. Tilladelse kan kun meddeles til foreninger og organisationer, der tilgodeser veldædige eller ikke økonomiske formål.

Tilladelse kræves dog ikke til afvikling af mindre lotterier med undtagelse af bingo, der altid kræver tilladelse fra det lokale politi. Tilladelse til bingo kan meddeles til organisationer, som har et socialt, kulturelt eller ikke økonomisk formål. Gevinster kan kun gives i form af varer eller gavekort.

Den offentlige organisation Automaattiyhdistys (RAY) har monopol på opstilling af gevinstgivende spilleautomater. Overskuddet fordeles til forskellige almennyttige foreninger og organisationer. Ved udgangen af 1996 havde RAY opstillet ca. 14.300 automater ca. 8.100 forskellige steder. Der skal gives underretning til politiet på det sted, hvor automater opstilles. Politimesteren kan, hvis der foreligger en særlig grund, kræve, at der søges om tilladelse, før opstilling finder sted.

Børn under 15 år må ikke spille på spilleautomater, hvis der ikke er en voksen fra samme familie til stede.

Opstilling af underholdningsautomater er reguleret ved en lov fra 1995, hvoraf det fremgår, at de kan opstilles uden tilladelse. Spillet må dog ikke have et voldeligt eller pornografisk indhold eller opfordre til brug af narkotika. Automaterne må endvidere ikke opstilles, hvor de kan føre til brud på den offentlige ro og orden.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Kapitel V. Udvalgets overvejelser og forslag.

1. Udvalgets kommissorium.

Udvalget skal ifølge kommissoriet overveje, om der bør ske en liberalisering og forenkling af reglerne for afholdelse af spil på forlystelsessteder og i restaurationer, herunder om gevinstudbetaling bør kunne ske i kontanter, og om sådanne spil bør kunne tillades opstillet uden for de egentlige forlystelsessteder. Ved overvejelserne heraf skal udvalget have for øje, at karakteren af disse spil som værende overvejende af underholdende karakter ikke fortabes.

Udvalget skal samtidig overveje, om der - i lyset af de afgiftsregler, der gælder for opstilling af spilleautomater i restaurationer - bør indføres en afgiftsordning for spilleautomater, der opstilles på forlystelsessteder og andre steder, herunder i private klubber eller lignende. Det kan i den forbindelse drøftes, hvorvidt der er behov for en egentlig lovregulering af private spilleklubber, støtteforeninger m.v.

2. Koncessionsordning vedrørende gevinstgivende spilleautomater.

Udvalget har overvejet, om der i lighed med, hvad der gælder i Sverige og Finland, bør gives en landsdækkende statslig organisation monopol på opsætning af spilleautomater.

Et flertal i udvalget, herunder bl.a. repræsentanterne for forlystelsesstederne og restaurationerne, er modstandere af en koncessionsordning, der indebærer, at spilleautomatmarkedet monopoliseres ud fra ønsket om at komme de private spilleklubber til livs. Der er en langvarig tradition for, at spilleautomater kan drives erhvervsmæssigt i Danmark på offentlige forlystelsessteder eller som accessorium til restaurationsdrift. De problemer, der er opstået som følge af, at spilleklubberne i strid med forudsætningerne for deres virke er gået ind på dette marked, kan ikke begrunde, at restaurationer og forlystelsessteder fratages deres hævdevundne virksomhed inden for spilleautomatområdet, som ikke har givet anledning til problemer. Spil på spilleautomater bør derfor fortsat kunne drives erhvervsmæssigt af personer eller selskaber, der ejer eller lejer spilleautomaterne.

Disse medlemmer ønsker endvidere at udtrykke deres bekymring ved overvejelserne om, at der gives Dansk Tipstjeneste A/S eller andre adgang til at udbyde spil ved opsætning af VLT-maskiner på tipstjenestens forhandlingssteder rundt om i landet, da dette må forventes at få betydelige negative økonomiske konsekvenser for de nuværende udbydere af spil på spilleautomater.

VLT står for Video Lottery Terminal. VLT-maskinerne er en videreudvikling af de mekaniske spilleautomater, som anvendes på forlystelsessteder, i restaurationer og kasinoer m.v. VLT'en adskiller sig i princippet kun fra disse ved sin elektroniske formåen.

Der vil være mulighed for at indlægge mange forskellige spil, fx. kortspil som black jack og poker, spil, der svarer til de gamle automatspil, talspil som Keno og Bingo, skrabespil m.v.

Den traditionelle VLT-løsning indeholder den sikkerhed, at de enkelte maskiner er i on-line forbindelse med operatøren/spilleselskabet, som til stadighed kan overvåge det spil, der foregår på den enkelte maskine. Der er således både individuel og samlet kontrol med indtjening, omsætning, gevinster m.v., og enhver maskine kan i tilfælde af uregelmæssigheder afbrydes fra centralt hold.

Selvom spørgsmålet om Tipstjenestens opstilling af VLT-maskiner ikke er omfattet af udvalgets kommissorium, ønsker repræsentanterne for forlystelsesstederne og restaurationerne tillige at understrege, at der ved overvejelserne om at give Tipstjenesten monopol på opstilling af VLT-maskiner bør tages hensyn til dette udvalgs arbejde.

3. Gevinstgivende spilleautomater.

3.1. Gevinstgivende spilleautomater i restaurationer.

Udvalget finder, at den adgang, der blev indført ved restaurationsloven af 1993 for restaurationer til uden tilladelse at opstille indtil 3 gevinstgivende spilleautomater, bør opretholdes. Den frie adgang til opstilling af indtil 3 gevinstgivende spilleautomater bør dog efter udvalgets opfattelse begrænses til restaurationer med alkoholbevilling. Begrundelsen herfor er, at serveringsbegrebet i den gældende restaurationslov fortolkes således, at ethvert sted, hvor der sælges madvarer og/eller drikkevarer, og som har opstillet borde og stole med henblik på, at kunder kan indtage det købte på stedet, anses som en restauration i restaurationslovens forstand. Kravet om, at gevinstgivende spilleautomater alene kan opstilles i restaurationer med alkoholbevilling skal sikre, at opstilling ikke finder sted i kiosker, butikker e.l., der alene søger næringsbrev som restauratør for at kunne opstille automater.

Efter udvalgets opfattelse er det ikke ønskeligt, at man kan opstille gevinstgivende spilleautomater i almindelige forretningslokaler og kiosker, jf. i øvrigt afsnit 3.2.

En alkoholbevilling bør stadig af samfundsmæssige, ærdeligheds-mæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn kunne betinges af, at gevinstgivende spilleautomater ikke opstilles i restaurationen, jf. restaurationslovens § 10, stk. 2, jf. § 12.

Spilleautomater i restaurationer bør som hidtil kun give ret til gevinster af en begrænset værdi. Udvalget foreslår, at disse gevinster udbetales i kontanter og ikke som nu i spillemærker. Der henvises herom til afsnit 3.3.

Reglerne om spilleautomater i restaurationer bør i ændret form overføres fra restaurationsloven til kasinoloven, jf. kapitel VI, ad § 23 j.

3.2. Gevinstgivende spilleautomater i spillehaller.

Udvalgets medlemmer er enige i, at opstilling af gevinstgivende spilleautomater andre steder end i restaurationer med alkoholbevilling alene bør ske i overensstemmelse med et nyt regelsæt om spillehaller.

Efter udvalgets opfattelse bør spillehaller kun kunne etableres i særskilte lokaler, fortrinsvis i forlystelsesparker og indendørs forlystelsessteder. Spillehaller bør ikke kunne etableres i lokaler, hvor der forhandles andre varer, fx. i butikker, i supermarkeder eller i almindelige udskænkingslokaler i restaurationer og heller ikke på gader eller i banegårdes, rutebilstationers og butikscentres almindelige publikumsarealer.

Det fremgår af det i kapitel III, afsnit 1, anførte, at spilleautomater altid har været genstand for særlige restriktioner fra Justitsministeriets side. Det gælder bl.a. med hensyn til placeringssted (kun på egentlige forlystelsessteder), begrænsninger i antal (kun 40 automater pr. 2 bemandede køreforretninger) samt ved fastsættelse af indsatsmaksimum (50 øre mod normalt 5 kr.). Dette skyldes disse automaters store tiltrækningskraft for publikum. Spil på spilleautomater fremtræder som et egentligt hasardspil, hvor man spiller mod maskinen, spillene foregår meget hurtigt, hvert spil varer således fra 2 til 3 sekunder, og gevinstchancen er stor, idet 85% - 90% af indsatsen udbetales som straks-gevinster. Automaterne kræver ikke betjening, hvorfor de kan opstilles overalt. De adskiller sig derfor væsentligt fra de lotto- og skrabespil, som udbydes gennem tipstjenestens mange salgssteder i kiosker og forretninger.

I Norge, hvor der er opstillet ca. 35.000 spilleautomater bl.a. i almindelige forretninger, på banegårde, busstationer og på gadearealer, er der, efter det for udvalget oplyste, opstået betydelige problemer af ærdeligheds-, ordens- og politimæssig karakter. Det skyldes, at ubetjente opstillingssteder for spilleautomater er blevet samlingssteder for unge mennesker. Tilsvarende problemer kunne tænkes at ville opstå her i landet, hvis spilleautomater ikke som nu indskrænkes til kun at kunne opstilles i særlige lokaler.

Virksomhed som spillehal bør derfor efter udvalgets opfattelse kun kunne drives i særlige lokaler. Spillelokalerne må heller ikke kunne benyttes til anden erhvervsvirksomhed. Der bør dog i en spillehal også kunne opstilles ikke-gevinstgivende spilleautomater, jf. nedenfor afsnit 5. Det bør endvidere være muligt i spillehaller at sælge konfektvarer, herunder blandt andet slik og snacks.

Spillehaller bør ligeledes kunne etableres i særskilte lokaler i dansk indregistrerede fartøjer samt i andre fartøjer, som befinder sig på dansk territorium.

Udvalgets medlemmer er enige om, at etablering af en spillehal bør kræve en særlig tilladelse. Udvalget mener ikke, at det er en politimæssig opgave at meddele tilladelser til spillehaller. Det bør i stedet være de respektive kommunalbestyrelser, der ud fra lokale hensyn bør afgøre, om der bør gives tilladelse til etablering heraf. Skønner kommunen, at der er behov for en vejledende udtalelse fra den lokale politimester, vil politiet - som det er praksis på en lang række andre områder vedrørende ordensmæssige forhold - blive inddraget på høringsbasis.

Den hidtidige regel i politivedtægten og forlystelsescirkulæret, om at politiet kan tillade opstilling af spilleautomater som forlystelse på forlystelsessteder, og den hidtidige regel i restaurationslovens § 26, om at politiet kan tillade opstilling af mere end 3 spilleautomater i restaurationer, bør derfor ophæves.

Ved afgørelsen af, om der bør meddeles tilladelse til en spillehal, bør kommunen især lægge vægt på, hvorvidt det må antages, at virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde, spillehallens størrelse, indretning og karakter samt spillehallens beliggenhed. Der kan fx. vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til spillehaller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge.

Der bør endvidere fastsættes regler om betingelserne for at personer, selskaber, foreninger m.v. kan opnå tilladelse, herunder regler om, at ansøgeren ikke har anmeldt betalingsstandsning, indgivet konkursbegæring, og at ansøgeren ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. På tilsvarende måde bør der fastsættes regler om bortfald og tilbagekaldelse af tilladelse til spillehaller. Det bør endvidere af retssikkerhedsmæssige grunde være muligt at indbringe afgørelser om tilbagekaldelser for retten. Disse regler bør udformes efter samme retningslinier som regler for andre tilladelser, herunder navnlig alkoholbevillinger.

Der bør ligeledes, som i restaurationslovens § 8, fastsættes regler der sikrer, at der altid er en ansvarlig person til stede i en spillehal. Hvis den daglige drift ikke forestås af bevillingshaveren selv, eller hvis bevillingshaveren er et selskab, en forening, en fond eller lignende, bør der derfor være ansat en bestyrer. Bestyreren bør opfylde de samme krav, som stilles til bestyrere af restaurationer med alkoholbevilling, der skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. restaurationslovens § 15, stk. 1-2.

Der bør også som i restaurationslovens § 15, stk. 3, gives kommunalbestyrelsen adgang til at beslutte, at ansatte eller bestemte kategorier af ansatte - fx. dørmænd - skal være godkendte af politiet.

Kommunen bør have hjemmel til at fastsætte nærmere vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om åbningstider. En tilladelse bør endvidere - som tilladelse til at oprette og drive spillekasinoer - være tidsbegrænset. En tilladelse kan passende meddeles for indtil 10 år ad gangen.

Spilleautomater i spillehaller bør kun give adgang til gevinster af en begrænset værdi, men bør give gevinster i kontanter, spillemærker eller anvisninger, der kan omveksles til kontanter. Der henvises herom til afsnit 3.3.

3.3. Pengespil.

Udvalget skal ifølge kommissoriet overveje om gevinstudbetaling bør kunne ske i kontanter.

Restaurationslovens § 26 giver justitsministeren adgang til at fastsætte nærmere regler for gevinstgivende spilleautomater. Bestemmelsen giver for så vidt justitsministeren hjemmel til at tillade spil med kontantgevinster, men justitsministeren har i bekendtgørelsen fra 1994 om spilleautomater i restaurationer - på linie med, hvad der efter forlystelsescirkulæret gælder for automatspil på forlystelsessteder - bestemt, at gevinster kun må udbetales i spillemærker, der kan bruges til genspil eller indkøb i restaurationen, dog ikke af stærke drikke.

Udvalget finder, at der bør åbnes mulighed for, at gevinster op til 300 kr., som er den nuværende maksimumsgevinst i spillemærker eller varer, udbetales i kontanter. Dette bør gælde for gevinstgivende spil i både restaurationer og i spillehaller. Det forekommer efter nutidens opfattelse ikke rimeligt, at gevinster skal spilles op eller kun kan bruges til indkøb i restaurationen eller på forlystelsesstedet (spillehallen). Det er endvidere umuligt at kontrollere, at vundne spillemærker ikke omveksles til kontanter. De begrænsede gevinststørrelser sikrer efter udvalgets opfattelse, at det underholdende element ved spillet ikke fortabes. Udvalget anbefaler derfor, at gevinster udbetales i kontanter. Spillemærker eller kontantanvisninger skal dog også kunne benyttes, men skal til enhver tid kunne kræves omvekslet til kontanter.

Da kontantspil, herunder spil med omvekslingspligt til kontanter, i modsætning til varespil er fritaget for moms, jf. kapitel III, afsnit 5.1., finder udvalget det af kontrolmæssige grunde nødvendigt, at der i restaurationer og spillehaller kun kan finde gevinstgivende spil sted i form af kontantspil. Kontantspil vil til gengæld blive omfattet af udvalgets forslag om afgifter for pengespilleautomater jf. afsnit 3.6.

Det foreslåede gevinstmaksimum på 300 kr. bør ikke fremgå af selve loven, men af en bekendtgørelse, som Justitsministeriet kan udstede med hjemmel i loven. Prisudviklingen kan medføre et behov for at ændre gevinstmaksimum, men det er naturligvis en forudsætning, at gevinstmaksimum holdes på et niveau, der sikrer, at spillet fortsat fortrinsvis er af underholdende karakter.

3.4. Aldersgrænse for pengespil.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om, hvorvidt der bør fastsættes en bestemmelse om, at personer under 18 år ikke må deltage i pengespil. En sådan regel gælder ikke efter det gældende forlystelsescirkulære eller den gældende restaurationslov, men enkelte forlystelsessteder har selv fastsat en ordensregel om, at kun personer over 18 år må spille på spilleautomater. Ifølge kasinolovens § 8, stk. 1, og totalisatorlovens § 7, må personer under 18 år ikke få adgang til et spillekasino eller deltage i totalisatorspil. Derimod gælder der ikke nogen aldersgrænse for deltagelse i de af Tipstjenesten udbudte spil. I Sverige gælder en 18 års grænse for spil på spilleautomater (VLT-maskiner) og i

Finland en 15 års grænse.

Politiets repræsentanter i udvalget finder ikke, at der af politi- og ordensmæssige grunde bør fastsættes en aldersgrænse for kontantspil. En sådan bestemmelse vil det bl.a. også af ressourcemæssige grunde være vanskeligt for politiet at påse overholdelsen af.

Udvalgets medlemmer er enige om, at der ikke i en lov bør indsættes en bestemmelse, der forbyder personer under 18 år adgang til en spillehal eller adgang til at spille kontantspil i restaurationer og spillehaller. Indførelsen af en 18 års grænse for spil på spilleautomater, hvor gevinsten maksimalt udgør 300 kr., står også i et misforhold til spil på Tiptjenestens spil, hvor kravet ikke gælder, selvom der spilles om større beløb. Det bør i stedet overlades til de respektive spillesteder at indføre en eventuel aldersbegrænsning. Kommunalbestyrelsen vil endvidere kunne fastsætte vilkår herom i en tilladelse til drift af en spillehal.

3.5. Andre regler.

Regler om afvikling af spil, herunder bl.a. regler om maksimum for indsatser og gevinster i de enkelte spil, bør fastsættes af justitsministeren i en bekendtgørelse, der udstedes med hjemmel i lov.

Der bør endvidere som nu fastsættes regler om, at spilleautomaternes tekniske indretning skal godkendes af akkrediterede institutter til sikring af, at spillene afvikles på korrekt måde og med henblik på korrekt afgiftsberigtigelse. De akkrediterede institutter bør ved godkendelsen bl.a. plombere de dele af automaten, som har betydning for spillenes afvikling, herunder billedbånd og indekshjul eller elektroniske komponenter samt tællværk og eventuelt topstil. De akkrediterede institutter bør som nu tilknyttes Justitsministeriet.

Der bør af hensyn til de foreslåede afgiftsregler, jf. afsnit 3.6., fastsættes et krav om, at opsætning af spilleautomater i restaurationer og etablering af spillehaller anmeldes til Told- og Skattestyrelsen.

Told- og Skattestyrelsen bør endvidere til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse have adgang til lokaler i restaurationer og spillehaller samt have adgang til at gennemse forretningsbøger og papirer m.v., ligesom told- og skattemyndighederne efter gældende ret har adgang til moms- og andre afgiftspligtige virksomheder.

3.6. Afgiftsordning.

Efter de gældende regler for opstilling af spilleautomater er alene automater i restaurationer afgiftsbelagt. Restauranterne skal herudover betale moms af brutto-spilleindtægten. Dette gælder også for offentlige forlystelsessteder, medens de private spilleklubber normalt hverken betaler afgift eller moms.

Udvalgets medlemmer er enige om, at den gældende retsstilling i afgifts- og momsmæssig henseende for disse tre virksomhedsformer er urimelig og giver anledning til omgåelser.

I praksis forsøger indehavere af restaurationer at undgå afgiftskravet. Justitsministeriet har forsøgt at tage højde herfor i § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om spilleautomater m.v. i restaurationer, hvoraf det fremgår, at bekendtgørelsen finder anvendelse på spilleautomater, der opstilles i eller i tilknytning til lokaler eller rum, som hører til virksomheder, der er omfattet af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Som anført i kapitel III, afsnit 4.2., har de private foreningers bankospil ved foreningssammenkomster helt i strid med hensigten bag de liberale regler for bankospil udviklet sig til permanente spillehaller. Foreningerne holder sig formelt inden for foreningsrammerne for at undgå afgifts- og momsreglerne. Servering af stærke drikke i foreningsregi er omfattet af restaurationslovens regler, ligesom enhver form for servering i en offentlig spillehal er omfattet af restaurationsloven. For at undgå afgiftspligten stiller foreninger og offentlige spillehaller drikkevarer frem til gratis selvbetjening.

Udvalget erkender, at det ikke er muligt ved kontrol fra myndighederne at sikre, at spilleklubberne ikke drives erhvervsmæssigt, og at kun medlemmer har adgang. Politiet har som nævnt i kapitel III, afsnit 4.1, ikke tilstrækkelig hjemmel eller ressourcer til at udøve denne kontrol. Told- og Skattestyrelsen har over for udvalget oplyst, at told- og skattemyndighederne af ressourcemæssige grunde i det væsentlige begrænser deres kontrol til registrerede virksomheder.

Det forekommer endvidere ikke rimeligt, at der ikke gælder de samme kontrolforanstaltninger for klubbernes spilleautomater som for automater i restaurationer og på forlystelsessteder til sikring af, at spillene afvikles på korrekt måde, ligesom der efter udvalgets opfattelse bør gælde de samme begrænsninger med hensyn til gevinstudbetaling og indsatser.

Udvalgets medlemmer er endvidere enige om, at det ikke er muligt at give en entydig definition af et offentligt forlystelsessted. Uklarheden herom har i de seneste år på grund af spilleautomaternes store popularitet medført, at der er opstået en række offentlige spillesteder i tidligere forretningslokaler uden for de traditionelle forlystesparker.

Udvalget finder, at den mest hensigtsmæssige måde at fjerne de påpegede urimeligheder på - såvel i materiel som i

moms- og afgiftsmæssig henseende - vil være dels som foreslået i afsnit 3.2. at fastsætte en ensartet tilladelsesordning for etablering af en spillehal, dels at ændre afgiftsreglerne for opstilling af spilleautomater i restaurationer og knytte en særlig afgift til etablering og drift af en spillehal.

Udvalget har ved sine overvejelser herom taget udgangspunkt i de af kommunerne fastsatte afgifter, der gælder for opstilling af automater i restaurationer. Den gennemsnitlige afgift pr. automat er 18.000 kr., jf. kapitel 3, afsnit 5.2.2. Afgiftsreglerne er senest reguleret ved restaurationsloven af 1993.

Da udvalget imidlertid samtidig foreslår, at der gives adgang til at spille kontantspil på spilleautomater, jf. afsnit 3.3., og spil om penge ifølge de gældende momsregler er fritaget for moms, bør beløbet på 18.000 kr. forhøjes for at udligne indtægstabet for det offentlige som følge af momsreglerne. Udvalget har bestræbt sig på at sikre, at udvalgets afgiftsforslag er neutralt i indtægtsmæssig henseende for de offentlige kasser.

Idet der nærmere henvises til de i bilag 5 foretagne beregninger, foreslås det, at afgiften for en spilleautomat i en restauration fastsættes til 33.400 kr. pr. automat. Det skal dog bemærkes, at der ikke ved det foreslåede beløb er taget højde for, at det er en følge af at overgå til pengespil, at moms, der er betalt i forbindelse med indkøb og drift af spilleautomater, ikke længere vil kunne afløftes.

Med denne afgift som udgangspunkt finder udvalget, at afgiften for etablering og drift af en spillehal bør fastsættes til en årlig grundafgift på 234.000 kr. Ved betaling af denne afgift opnås ret til opstilling af 7 gevinstgivende spilleautomater i en spillehal, svarende til 7 gange afgiften for en restaurationsautomat. Udvalget finder endvidere, at hvis der i en spillehal ønskes opstillet mere end 7 automater, bør der betales en tillægsafgift på mindst 100.000 kr. for opstilling af hver 100 yderligere automater.

Dette afgiftsforslag vil i særlig grad ramme spilleklubberne, der normalt ikke betaler moms af omsætningen på spilleautomaterne, medens det i mindre grad vil ramme de traditionelle forlystelsessteder, der ved indførelse af kontantspil fritages for at betale moms af omsætningen. Der henvises til de i bilag 5 foretagne beregninger. For forlystelsesstedernes vedkommende fremgår det af den af udvalget foretagne rundspørge til politikredsene i 1996, at der i henhold til forlystelsescirkulæret på landets forlystelsessteder er opstillet ialt 2.622 spilleautomater, heraf alene i Københavns Tivoli 520 og på Dyrehavsbakken 615. Udvalget har kun konkrete oplysninger om omsætningen på spilleautomater fra disse to forlystelsessteder. Det fremgår af bilag 5, at udvalgets forslag vil medføre en fordel i afgiftsmæssig henseende for Tivoli med 6 spillehaller på ialt ca. 2.275.000 kr. og en afgiftsforøgelse for Dyrehavsbakkens 10 spillehaller på ialt ca. 389.000 kr. Udvalget har ikke kendskab til antallet af spilleautomater i andre forlystelsesparker og omsætningstallene for disse spilleautomater, men det vil være en følge af udvalgets forslag, at en spillehal skal have et relativt stort antal spilleautomater med en relativ stor omsætning, for at det kan betale sig at drive en spillehal.

Med hensyn til de foreslåede tillægsafgifter bemærkes, at udvalget ved at fastsætte tillægsafgiften relativt lavt set i forhold til afgiften for en spilleautomat i en restauration og ved at fastsætte antallet af yderligere spilleautomater relativt højt har ønsket at tilgodese de eksisterende spillehaller i de traditionelle forlystelsesparker, som i årtier har udbudt spil på disse automater i større spillehaller. Tillægsafgiften bør endvidere halveres, hvis spillehallen kun har åbent i indtil 6 måneder om året.

For spilleklubbernes vedkommende gælder, at det ved udvalgets rundspørge til politikredsene i 1996 blev oplyst, at politiet havde kendskab til 117 klubber med et gennemsnitligt antal automater på 22 eller ialt ca. 2.500 automater. Antallet af klubber med spilleautomater er efter udvalgets opfattelse væsentligt større, medens antallet af spilleautomater i de enkelte klubber i almindelighed næppe overstiger 20-30 automater. En afgiftsordning som foreslået vil medføre, at det ikke er rentabelt at drive en spilleklub med dette antal automater. Det må derfor forudses, at de fleste af disse spilleklubber vil lukke.

Udvalget har ikke i sit forslag kunnet tage højde for, om der vil ske et forøget udbud af spil på spilleautomater, eller om der vil ske en forhøjet omsætning i den enkelte spilleautomat som følge af, at der efter udvalgets forslag åbnes adgang til kontantspil i begrænset omfang. Det er udvalgets opfattelse, at der vil ske en nedgang i antallet af de nuværende spillehaller, ligesom antallet af automater i restaurationer næppe vil blive forøget, navnlig som følge af, at restaurationer uden alkoholbevilling ifølge udvalgets forslag ikke længere skal have adgang til at opstille gevinstgivende automater. Der henvises herom til afsnit 3.1.

Repræsentanten i udvalget for Skatteministeriet har ønsket at tage forbehold overfor udvalgets ovennævnte afgiftsforslag under hensyn til, at beregningerne af konsekvenserne af forslaget i provenúmæssig henseende for de offentlige kasser er baseret på et usikkert grundlag. Repræsentanten er imidlertid enig i, at den mest egnede måde at regulere udbuddet af spilleautomater på er gennem en afgiftsordning, der er baseret på en videreførelse af den nuværende restaurationsafgift og en ensartet afgift for etablering af en spillehal, uanset om denne har offentlig adgang eller etableres i foreningsregi.

Afgifterne pålagt i medfør af restaurationsloven tilfalder kommunerne, hvilket har sin særlige begrundelse i, at afgiftsordningen blev indført, da udgifterne til ordenspolitiet endnu blev betalt af kommunerne. Afgiften er enestående i dansk ret, da egentlige afgifter i øvrigt tilfalder statskassen. Udvalget foreslår derfor, at afgifterne skal

tilfalde statskassen. En udvidelse af afgiftsordningen, således at denne omfatter alle spilleautomater, der opstilles i spillehaller, på forlystelsessteder og andet sted, og den omstændighed, at afgifterne foreslås fastsat ensartet for hele landet, taler efter udvalgets opfattelse også for, at afgifterne skal tilfalde statskassen. Den mulighed, som restaurationsloven giver kommunerne for selv at fastsætte afgifternes størrelse, og som kunne bruges til at tiltrække spillehaller til bestemte egne af landet, hvis afgiftsordningen blev udvidet til at gælde for spillehaller, taler ligeledes imod, at afgifterne tilfalder kommunerne.

Kommunernes Landsforening har tilkendegivet, at landsforeningen forudsætter, at der gives kommunerne kompensation for det indtægtstab, som kommunerne lider ved, at det nuværende årlige afgiftsprovenu på ca. 88 millioner kr. overføres til staten. Udvalget kan tiltræde dette.

4. Andre gevinstgivende spil.

4.1. Andre pengespil end spilleautomater.

Udvalgets medlemmer er enige om, at andre former for gevinstgivende pengespil end spilleautomater, eksempelvis roulettespil og terningspil, som nu ikke bør være tilladt. Dette bør gælde såvel i restaurationer med alkoholbevilling som i spillehaller.

Der bør dog gives justitsministeren bemyndigelse til i bekendtgørelsesform at kunne fastsætte regler om, at også andre former for pengespil skal kunne finde sted i spillehaller og restaurationer med alkoholbevilling. Udviklingen kunne give anledning til at tillade andre former for pengespil, og dette bør kunne ske, uden at der skal skabes særlig lovhjemmel hertil. Det er naturligvis en forudsætning, at disse spil sker indenfor samme rammer for indsatser og gevinster m.v., som gælder for pengespilleautomater.

4.2. Varespil.

På forlystelsessteder kan varespil som erhvervsmæssig forlystelse i dag kun udbydes efter tilladelse fra politiet i henhold til politivedtægten.

For restaurationer blev kravet om politiets tilladelse ved restaurationsloven i 1970 indskrænket til spilleautomater. Dette har skabt tvivl om, hvorvidt restaurationer ikke længere skal have tilladelse til varespil, der er betjente. Det har dog ikke givet anledning til problemer i praksis, da betjente varespil må anses for uaktuelle i restaurationer.

Som nævnt i kapitel III, afsnit 1.2., findes varespil dels som lykkespil dels som behændighedsspil.

4.2.1. Varelykkespil.

Som nævnt i kapitel III, afsnit 1.3., anses erhvervsmæssigt udbud af varelykkespil i almindelighed for at være i strid med lov af 1869 om forbud mod lotterier og lov af 1992 om visse spil, lotterier og væddemål.

Markedsføringslovens § 9, stk. 1, forbyder endvidere, at erhvervsdrivende søger at fremme afsætningen ved mulighed for gevinster ved deltagelse i lodtrækning, præmiekonkurrence eller anden form for foranstaltning, hvis udfald beror helt eller delvis på tilfældet, såfremt deltagelsen er betinget af et køb. Dog har Erhvervsministeriet i medfør af lovens § 9, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1152 af 16. december 1994 om fastsættelse af beløbsgrænser i konkurrencer tilladt markedsføringstiltag, hvis værdien af den enkelte gevinst ikke overstiger 100 kr., og hele markedsføringstiltagets samlede gevinstværdi ikke overstiger 1.000 kr. Markedsføringsloven tager sigte på erhvervsdrivende, som bl.a. bruger varespil som markedsføringstiltag. Spil som markedsføringstiltag er typisk ikke betinget af et egentligt indskud fra deltagernes side.

Udvalgets medlemmer er enige om, at varelykkespil ikke bør kunne udbydes i spillehaller og restaurationer. En bestemmelse herom skal sammenholdes med udvalgets afgiftsforslag. I spillehaller og restaurationer skal der kunne opstilles gevinstgivende pengespilleautomater. Disse er fritaget for moms, men omfattet af udvalgets særlige afgiftsforslag. Varespil er derimod ikke omfattet af afgiftsforslaget, men er belagt med moms. Det er derfor ønskeligt at holde disse spilleformer adskilt for at undgå omgåelser af afgiftskravet.

Forbuddet i markedsføringslovens § 9 mod at benytte varelykkespil som markedsføringstiltag taler efter udvalgets

opfattelse ligeledes for, at varelykkespil ikke bør kombineres med anden form for erhvervsvirksomhed. Udvalget finder derfor, at varelykkespil som erhverv som hidtil kun bør kunne finde sted i faste og omrejsende tivolier eller på markeder, ved byfester og dyrskuer o.l.

Udvalget finder, at det er unødvendigt at opretholde et krav om, at der skal tilladelse til at foranstalte varelykkespil, hvis det alene finder sted inden for dette begrænsede område.

4.2.2. Behændighedsspil om varer.

Som anført i kapitel III, afsnit 1.2., kræver det også efter forlystelsescirkulæret politiets tilladelse til behændighedsspil på offentlige forlystelsessteder. Udfaldet i disse spil afhænger i modsætning til lykkespil af den spillendes dygtighed. Disse spil er derfor ikke omfattet af forbuddene mod hasardspil og lotterier, hvilket er i overensstemmelse med Justitsministeriets tilkendegivelse i cirkulæret af 1927. Behændighedsspil blev dog utvivlsomt af praktiske grunde inddraget under det almindelige krav om politiets tilladelse til forlystelser.

Markedsføringslovens § 9 forbyder alene markedsføringstiltag, hvori indgår et tilfældighedsmoment. I retspraksis har afgrænsningen heraf givet anledning til tvivl. Det er i sagen i U 1982.1174 blevet fastslået, at selv besvarelsen af spørgsmål af ringe sværhedsgrad som led i en restaurations underholdningsprogram ikke havde et sådant tilfældighedsmoment i sig, at der var tale om en overtrædelse af markedsføringsloven.

Udvalget finder, at de traditionelle behændighedsspil med varepræmier som erhvervsmæssig forlystelse bør ligestilles med varelykkespil, og derfor kun bør kunne finde sted i faste og omrejsende tivolier, på markeder, ved byfester o.l., jf. afsnit 4.2.1.

Om behændighedsspil, der har karakter af egentlige præmiekonkurrencer, henvises til afsnit 4.3.

4.2.3. Fælles regler for varespil.

Udvalget finder, at der for varespil bør fastsættes regler om, at gevinsterne kun må bestå af varer af begrænset værdi, hvilket passende anses for at være varer til en indkøbspris på højst 300 kr. Gevinster bør ikke bestå i spillemærker eller stærke drikke. De bør heller ikke bestå i gavekort, der i praksis let kan veksles til kontanter til underkurs. Det bør fortsat være muligt at benytte tilgodebeviser, der senere kan veksles til en vare i den pågældende virksomhed eller vil kunne bruges som adgangsbillet til forlystelser i det pågældende tivoli.

Det bør overlades til justitsministeren i bekendtgørelsesform at fastsætte de nærmere regler for varespil.

Der bør ikke gælde aldersgrænser for spil på varespil. Der henvises i den forbindelse til afsnit 3.4.

En afgiftsordning for varespil indenfor disse snævre rammer må formodes at ville medføre, at disse traditionelle spil forsvinder fra forlystelsesstederne. Varespil bør derfor som nu være fritaget for afgifter, men indtægten bør naturligvis stadig være momspligtig.

4.3. Præmiekortspil.

Som anført i kapitel III, afsnit 3, kræver aktiv deltagelse i sportskonkurrencer ikke nogen tilladelse. Dette gælder også aktiv deltagelse i kortturneringer, der ikke er hasard.

Udvalget anser det for helt ubetænkeligt at opgive kravet om politiets tilladelse til præmiekortspil. I en restauration kan politiet ud fra konkrete politimæssige grunde forbyde sådant spil, jf. restaurationslovens § 26, stk. 8. Der henvises i øvrigt til udvalgets betænkning om forlystelser, hvor det er foreslået, at kravet om politiets tilladelse til forlystelser helt ophæves.

5. Ikke-gevinstgivende spilleautomater (morskabsautomater).

Det er udvalgets opfattelse, at ikke-gevinstgivende spil (morskabsautomater) ikke bør sidestilles med

gevinstgivende spil. Det er en adspredelsesmulighed, der i stedet bør sammenlignes med forlystelser. Morskabsautomater kan ganske vist bruges som grundlag for spil eller væddemål, men dette adskiller ikke automaterne fra andre forlystelses- eller sportsaktiviteter.

Morskabsautomater udgør også en glidende overgang til egentlige forlystelsesapparater (simulatorer) eller til skydebaner (lysstråleskydning), men indebærer i modsætning til disse ikke risici, der kan begrunde et krav om en sikkerhedsmæssig godkendelse.

I Norge og Sverige kræver opsætningen af morskabsautomater tilladelse fra henholdsvis politiet og de sociale myndigheder på grund af deres tiltrækning af børn eller på grund af muligheden for at forevise pornografiske billeder.

Udvalget finder imidlertid, at morskabsautomater bør kunne opstilles uden tilladelse. Enhver computer kan benyttes til morskabsspil, og det forekommer ubetænkeligt at give fri adgang til at spille sådanne spil. Hvis der udbydes spil, der strider mod reglerne i den danske straffelovs regler om eksempelvis blufærdighedskrænkelser, vil der ad denne vej kunne gribes ind overfor uønskede spil.

Udvalget anser det heller ikke for betænkeligt, at en ophævelse af tilladelseskrauet medfører, at morskabsautomater kan opstilles i almindelige forretninger, ventesale, restaurationer m.v. Der bør heller ikke fastsættes regler, der begrænser antallet af opstillede morskabsautomater eller stilles krav til alder for deltagelse.

Opstillingen af morskabsautomater bør være afgiftsfri, medens bruttoindtægten bør være momspligtig. Den ved restaurationsloven af 1993 indførte afgift på ikke-gevinstgivende automater i restaurationer på 4.000 kr. pr. automat udover de to første automater bør derfor ophæves. Afgiften må efter den af udvalget foretagne rundspørge i 1996 til landets politikredse anses for uden afgiftsmæssig betydning, jf. kapitel III, afsnit 5.2.2.

6. Økonomiske konsekvenser.

På restaurationsområdet blev politiet ved restaurationsloven af 1993 fritaget for administrationen med at give tilladelse til de første 3 spilleautomater, der opstilles i en restauration. Da der i de fleste restaurationer ikke er opstillet mere end 3 spilleautomater, er politiets administrative arbejde på området i dag i det væsentlige indskrænket til at modtage anmeldelser om opstilling af automater og videresende disse til kommunerne, der ved restaurationsloven af 1993 helt overtog opkrævningen af de kommunale afgifter, som politiet tidligere gennem tilladelsessystemet medvirkede til. Udvalgets lovforslag indebærer derfor ikke arbejdsbesparelse af betydning for politiet vedrørende restaurationer.

På forlystelsesområdet fritages politiet for opgaverne i forbindelse med at udstede tilladelser i henhold til politivedtægten. Dette arbejde overgår til kommunerne igennem de foreslåede regler om tilladelse til etablering af spillehaller. Det er i lovforslagets § 23 a, stk. 6, foreslået, at kommunerne skal kunne opkræve en afgift til dækning af administrationsudgifterne i forbindelse med udstedelse af tilladelser til oprettelse og drift af spillehaller.

I kraft af, at politiet fritages for administrationen af spilleautomat- og morskabsautomatområdet, fritages politiet også for de særlige opgaver, som politiet har udført til kontrol af, at det gældende tilladelsessystem på området blev overholdt. Denne kontrolopgave overgår til told- og skatteregionerne, der får til opgave at kontrollere, at de af udvalget foreslåede afgifter bliver betalt.

Det skønnes, at politiet som følge af udvalgets forslag bliver fritaget for en arbejdsbyrde, der svarer til 5 årsværk.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

VI. Udkast til lov om ændring af lov om spillekasinoer.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Kapitel VI : Udkast til lov om ændring af lov om spillekasinoer.

§ 1.

I lov om spillekasinoer, jf. lovbekendtgørelse nr. 861 af 10. oktober 1994, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

"Lov om spillekasinoer, spillehaller og spil i restaurationer m.v."

2. Før "Kapitel 1" indsættes:

"Afsnit I. Spillekasinoer".

3. Efter § 23 indsættes:

"Afsnit II. Spillehaller".

Kapitel 7 a

Meddelelse af tilladelse

§ 23 a. Den, der opretter og driver offentlig spillehal eller spillehal i foreningslokaler eller andet sted, hvortil der ikke er offentlig adgang, skal have tilladelse hertil. Tilladelse meddeles af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori spillehallen er beliggende.

Stk. 2. Tilladelse til spillehaller, der etableres i skibe, tog eller fly i fart, meddeles af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indehaveren har sit hjemsted.

Stk. 3. Tilladelse kan meddeles for indtil 10 år ad gangen.

Stk. 4. Ved afgørelse af, om en tilladelse bør meddeles, kan der lægges vægt på:

1) om ansøgeren må antages at ville drive spillehallen på fuldt forsvarlig måde,

2) størrelse, indretning og karakter i øvrigt af spillehallen, og

3) spillehallens beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige betragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til oprettelse nær skoler eller andre institutioner, der søges af børn og unge.

Stk. 5. Der kan fastsættes vilkår for tilladelsen.

Stk. 6. For tilladelsens udstedelse betales et gebyr til kommunen efter bestemmelser fastsat af

Kapitel 7 b

De enkelte spil m.v.

§ 23 b. I en spillehal må gevinstgivende spil kun finde sted i form af pengespil ved spilleautomater.

Stk. 2. Som gevinstgivende spil anses spil, hvor spilleren mod en indsats opnår en gevinstchance, hvad enten gevinstchancen beror på tilfældet eller spillerens dygtighed. Retten til frispil eller forlænget spilletid anses ikke for gevinst.

Stk. 3. Som pengespil anses spil, hvor gevinsten udbetales i penge eller i spillemærker eller anvisninger, der kun kan kræves omvekslet til penge.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at også andre former for pengespil kan finde sted i spillehaller.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om afvikling af pengespil i spillehaller, herunder om indsatser og gevinster i de enkelte spil og om godkendelse og kontrol af pengespil.

Stk. 6. Ikke-gevinstgivende spil kan finde sted i en spillehal.

§ 23 c. Servering af spise- og drikkevarer eller anden erhvervsvirksomhed må ikke finde sted i en spillehal.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er det tilladt at sælge konfektvarer.

Kapitel 7 c

Tilladelse

§ 23 d. Tilladelse kan meddeles personer, når de

- 1) har bopæl her i landet,
- 2) er myndige,
- 3) ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 4) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 5) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover, og
- 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundet nærliggende fare for misbrug af adgangen til at drive spillehal, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 2. Kravet om bopæl her i landet bortfalder i det omfang, dette har hjemmel i international aftale eller i bestemmelser fastsat af justitsministeren.

§ 23 e. Tilladelse kan meddeles aktieselskaber eller anpartsselskaber, når de er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det er en betingelse for meddelelse af tilladelse, at direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 23 d, stk. 1, nr. 1-3, jf. stk. 2, og at direktørerne og alle bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 23 d, stk. 1, nr. 4-6. Der kan endvidere under samme betingelser meddeles tilladelse til andre her i landet hjemmehørende selskaber, foreninger, fonde og lignende. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i 1. pkt. og 2. pkt. nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af justitsministeren.

Stk. 2. Indtræder der nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, skal selskabet m.v. inden 14 dage anmelde dette til den kommunalbestyrelse, der har meddelt tilladelsen. Kommunalbestyrelsen afgør herefter, om tilladelsen kan opretholdes. Bestemmer kommunalbestyrelsen, at tilladelsen ikke kan opretholdes, finder bestemmelserne i §§ 23g-23i anvendelse.

Kapitel 7 d

Ansatte i spillehaller

§ 23 f. Den daglige drift af spillehallen skal ledes af bevillingshaveren selv eller en bestyrer. Er bevillingshaveren et selskab, jf. § 23 e, skal spillehallen ledes af en bestyrer. Bestyrere af spillehaller skal opfylde betingelserne i § 23 d, stk. 1, nr. 2 og 3. De skal have bopæl her i landet, medmindre bevillingsmyndigheden undtager fra denne betingelse. Endvidere må de ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede virksomheden på forsvarlig måde.

Stk. 2. Bestyrere af spillehaller skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 3. og 4. pkt., og kan tilbagekaldes, såfremt bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 5. pkt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i spillehaller skal være godkendt af politiet. Godkendelse af ansatte kan nægtes eller tilbagekaldes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Kan en person, der er ansat på det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at godkendelse skal finde sted, ikke godkendes, betragtes det som en tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. stk. 4 og 5.

Stk. 4. En tilbagekaldelse efter stk. 2 og 3 af en godkendelse kan ske for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. En afgørelse om tilbagekaldelse kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om adgangen hertil og fristen herfor.

Stk. 5. Anmodning om domstolsprøvelse efter stk. 4 skal fremsættes inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen skal fremsættes over for den myndighed, der har truffet afgørelsen. Fremsættes anmodningen over for politiet, indbringes sagen for retten efter reglerne om straffesager. Fremsættes anmodningen over for kommunalbestyrelsen, anlægges denne sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om indbringelse af sagen for retten har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve hvervet. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller hvortil sagen er indbragt, bestemme, at hvervet ikke må udøves under ankesagens behandling.

Kapitel 7 e

Bortfald og tilbagekaldelse af tilladelser m.v.

§ 23 g. En tilladelse til spillehal bortfalder, hvis indehaveren ophører med at eksistere eller ophører med at opfylde en eller flere af betingelserne i § 23 d, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, eller § 23 e, stk. 1, jf. § 23 d, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en tilladelsesindehavers dødsbo eller ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en tilladelsesindehaver, der har anmeldt betalingsstandsning, tilladelsesindehaverens konkursbo eller en værge for en tilladelsesindehaver, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 fortsætte spillehallen uden tilladelse med henblik på afvikling eller afhændelse, såfremt fortsættelsen af virksomheden inden 4 uger efter dødsfaldet, anmeldelse af betalingsstandsningen, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse, anmeldes til kommunalbestyrelsen. Adgangen hertil gælder i indtil 6 måneder fra den begivenhed, som medførte tilladelsens bortfald, og kan kun i særlige tilfælde forlænges af kommunalbestyrelsen.

§ 23 h. En tilladelse kan tilbagekaldes, såfremt

- 1) indehaveren af tilladelsen har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af vilkår for tilladelsen,
- 2) indehaveren af tilladelsen dømmes for strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at drive spillehal, jf. borgerlig straffelovs § 78, stk. 2,
- 3) indehaveren af tilladelsen ikke længere kan antageliggøre, at vedkommende vil kunne

drive spillehallen på fuldt forsvarlig måde,

4) spillehallen er til væsentlig forstyrrelse af den offentlige orden, eller

5) indehaveren af tilladelsen har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover.

§ 23 i. En afgørelse efter § 23 h kan af tilladelsens indehaver forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for kommunalbestyrelsen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 2. Anmodning om indbringelse af sagen for retten har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at indehaveren af tilladelsen skal have adgang til at drive spillehallen under sagens behandling. Ankes en dom, hvorved en tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at spillehallen ikke må drives under ankesagens behandling.

Afsnit III. Restaurationer

Kapitel 7 f

Spil i restaurationer

§ 23 j. Gevinstgivende spil må ikke finde sted i restaurationer.

Stk. 2. Uanset stk. 1 må pengespil i restaurationer med alkoholbevilling finde sted ved indtil 3 spilleautomater. § 23 b, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ikke-gevinstgivende spil kan finde sted i restaurationer.

Afsnit IV. Varespil

Kapitel 7 g

Adgang til spil om varer

§ 23 k. Varespil, herunder varespilsautomater, må kun finde sted i faste og omrejsende tivolier, til byfester, på markeder, til dyrskuer og lignende.

Stk. 2. Ved varespil forstås et gevinstgivende spil, jf. § 23 b, stk. 2, hvor gevinsten udgør en vare eller en anvisning, der kan indløses med en vare.

Stk. 3. Gevinsten i varespil skal være af begrænset værdi og må ikke bestå af gavekort, spillemærker eller stærke drikke. Gevinsten må ikke ombyttes med penge.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om varespil, herunder om maksimum for gevinster.

Afsnit V. Ikke-gevinstgivende spil

Kapitel 7 h

Adgang til ikke-gevinstgivende spil

§ 23 l. Ikke-gevinstgivende spil, herunder spil på morskabsautomater, kan finde sted uden tilladelse. Retten til frispil eller forlænget spilletid anses ikke for gevinst.

4. I § 24, stk. 1, nr. 1, indsættes efter "§§ 20b og 20c":

"§ 23 a, stk. 1, § 23 b, stk. 1, § 23 c, stk. 1, § 23 f, stk. 1 og 2, § 23 j, stk. 1 og 2, § 23 k, stk. 1 og 3, og § 23 l, stk. 2".

5. I § 24, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "§ 1, stk. 4":

" og § 23 a, stk. 5".

6. § 24, stk. 3, affattes således:

"Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel."

7. I lov nr. 256 af 6. maj 1993 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. ophæves § 26, stk. 1-6.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 1 og 2.

§ 2

Loven træder i kraft den (...) og har virkning for spillevirksomhed, der udøves efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Restaurationer uden alkoholbevilling, der ved lovens ikrafttræden i overensstemmelse med restaurationslovens § 26, stk. 1, har anmeldt til politiet, at de har opstillet gevinstgivende spilleautomater eller efter restaurationslovens § 26, stk. 2, har opnået tilladelse fra politiet til at opstille gevinstgivende spilleautomater, kan fortsat efter de hidtidige regler have opstillet disse automater i indtil 4 år fra lovens ikrafttræden. Opstillingen skal senest 1 måned efter lovens ikrafttræden anmeldes til den lokale told- og skatteregion.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

VII. Bemærkninger til lovudkastet.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Kapitel VII: Bemærkninger til lovudkastet.

Til § 1

Det er udvalgets opfattelse, at det bør tilstræbes at samle reguleringen af alle former for spil, der administreres af Justitsministeriet, i én spillelov. På baggrund heraf finder udvalget det hensigtsmæssigt, at udvalgets forslag til regler om spil i spillehaller og restaurationer m.v. indarbejdes i lov om spillekasinoer. Regler om lotterier, der ikke er omfattet af udvalgets kommissorium, vil dog fortsat være reguleret ved lov af 6. marts 1869 om forbud mod lotteri m.m. og Justitsministeriets cirkulære nr. 147 af 1. august 1994 om offentlig bortlodning.

Til nr. 3

Til § 23 a.

Til stk. 1-2.

Sammenholdt med § 23 b medfører bestemmelsen i stk. 1, at man skal have en tilladelse fra kommunalbestyrelsen til at oprette og drive en spillehal, hvis man ønsker at opstille spilleautomater, der giver gevinst i form af penge. Dette gælder uanset om automaterne ønskes opstillet i privat eller offentligt regi, og uanset om opstillingen sker med et erhvervsmæssigt sigte eller for at tilgodese almennyttige og velgørende formål. Efter kasinolovens § 1, jf. § 3, kan sådanne spilleautomater allerede opstilles i spillekasinoer. Udvalget foreslår herudover efter lovudkastets § 23 j, stk. 2, at indtil 3 af disse automater skal kunne opstilles uden tilladelse i restaurationer med alkoholbevilling. Efter udkastets forslag til ændring af § 24, stk. 1, nr. 1, vil det være strafbart ikke at indhente en tilladelse. Dette gælder også ved opstilling af spilleautomater i private hjem. Da de gældende regler om hasard i straffelovens §§ 203-204 ikke har vist sig tilstrækkelige til at dæmpe op for automatspil, der foregår formelt i helt private rammer, især i foreninger, men reelt for en videre kreds, har man fundet det nødvendigt at lade tilladelseskravet omfatte enhver opstilling af spilleautomater med de ovenfor nævnte undtagelser. Hensigten er dog ikke at ramme personer, der i deres private hjem har opstillet en spilleautomat til underholdning for sig selv, familien og private venner. Det må overlades til retspraksis at fastlægge den nedre grænse for kravet om tilladelse, som det fx. også er sket med hensyn til bankospil set i relation til det absolutte forbud mod lotterier uden tilladelse i loven af 1869, jf. kapitel III, afsnit 4.2.

Det foreslås, at tilladelse skal meddeles af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori spillehallen er beliggende, eller hvis spillehal ønskes etableret i skibe, tog eller fly i fart, hvor indehaveren af dette har sit hjemsted. Skibe med fast beliggenhed i en havn anses for at have hjemsted i den kommune, hvor havnen er beliggende.

Udvalget har ikke fundet anledning til at foreslå, at der skal ske forhandling med politiet, inden en tilladelse meddeles, men kommunen kan naturligvis forelægge ansøgningen for politiet, hvis man finder behov for en vurdering af ansøgningen ud fra politi- og ordensmæssige hensyn.

Kommunalbestyrelsens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der er tale om en afgørelse, der beror på et skøn over lokale forhold.

Til stk. 3.

Efter bestemmelsen vil en tilladelse være tidsbegrænset. Udvalget finder det passende at fastsætte en frist på maksimalt 10 år ad gangen. Dette afskærer dog ikke bevillingsmyndigheden fra at give tilladelse for et kortere tidsrum fx. på grund af de foreliggende oplysninger om ansøgerens person, usikkerhed om spillehallens indflydelse

på lokalmiljøet eller lignende. Tilladelsen vil kunne forlænges.

Til stk. 4.

Til bedømmelsen af, om en tilladelse bør meddeles, må ansøgeren antagelig gøre, at spillehallen vil blive drevet på fuldt forsvarlig måde. Der kan herved bl.a. lægges vægt på oplysninger om ansøgerens tidligere virksomhed, økonomiske forhold og eventuelle tidligere begåede lovovertrædelser. I vurderingen af, om der bør meddeles tilladelse, kan der herudover lægges vægt på spillehallens størrelse, indretning og karakter i øvrigt samt beliggenhed. Spillehallen bør ikke have en indretning, beliggenhed m.v., der må anses for uønsket i forhold til stedets formodede tiltrækning af børn og unge.

Til stk. 5.

Der vil kunne fastsættes vilkår for tilladelsen. Som eksempler herpå kan nævnes vilkår om antallet af spilleautomater i spillehallen, åbningstider, krav om betaling af éntre, særlige kontrolforanstaltninger m.v. Udvalgets flertal har ikke fundet grundlag for i loven at fastsætte en bestemmelse om, at der alene er adgang i spillehallen for personer over 18 år, eller at pengespil i en spillehal er forbeholdt personer over 18 år. Det bør normalt overlades til indehaverne af de respektive spillehaller at fastsætte en sådan begrænsning. Det vil dog i særlige tilfælde også være muligt for kommunen at fastsætte et vilkår om aldersbegrænsning.

Til stk. 6.

For tilladelsen betales et gebyr til kommunen. Gebyrets størrelse fastsættes af justitsministeren. Gebyret må fastsættes efter et skøn over bevillingsmyndighedens udgifter i forbindelse med behandlingen af ansøgningen.

Til § 23 b.

Til stk. 1-3.

Efter bestemmelserne er pengespil ved spilleautomater den eneste form for gevinstgivende spil, der som udgangspunkt må finde sted i spillehaller.

Pengespil er et gevinstgivende spil, som i medfør af stk. 2 omfatter både lykkespil, hvor gevinstchancen beror på tilfældet, og behændighedsspil, hvor gevinstchancen beror på spillerens dygtighed.

Pengespil er defineret som et spil, hvor gevinsten udbetales i penge eller i spillemærker eller anvisninger, der kan kræves omvekslet til penge. Udvalget finder, at de begrænsede gevinstbeløb, som der vil være tale om, bør udbetales i kontanter, jf. herved kapitel V, afsnit 3.3.

Bestemmelsen om, at spillemærker eller anvisninger kun kan kræves omvekslet til penge bevirker, at en spilleudbyder ikke kan forlange, at gevinsten skal benyttes til fortsat spil, eller at gevinsten omveksles til varer. Bestemmelsen tilsigter bl.a. at hindre en omgåelse af momslovgivningen. Det er nemlig alene pengespil, herunder spil med omvekslingspligt til penge, der er fritaget for moms. Det vil fortsat være muligt at benytte tilgodebeviser, når de blot ligeledes til enhver tid kan kræves omvekslet til penge.

Bestemmelsen om, at de eneste gevinstgivende spil, der som udgangspunkt bør tillades i spillehaller, er pengespil ved spilleautomater, skal sammenholdes med udvalgets forslag om indførelse af afgiftsordning for etablering og drift af en spillehal, som er gennemgået i kapitel V, afsnit 3.6. Det fremgår heraf, at afgiften beregnes på grundlag af antallet af spilleautomater, der opstilles i spillehallen. Af hensyn til told- og skattemyndighedernes kontrol med afgiftsordningen og momsreglerne bør der af gevinstgivende spil i en spillehal kun være spilleautomater, der giver gevinst i form af kontanter.

Til stk. 4.

Andre former for pengespil vil som udgangspunkt ikke være tilladt i spillehaller. Justitsministeren bør dog bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at også andre former for pengespil skal kunne finde sted i spillehaller. Det er uhensigtsmæssigt, at en eventuel godkendelse af et nyt pengespil kun kan ske ved en lovændring. Som eksempler på andre former for sådanne pengespil kan nævnes roulette- og terningspil. Såfremt andre former for pengespil tillades, bør reglerne for disse i det væsentlige svare til de regler, som gælder for spilleautomater, specielt med hensyn til gevinstmaksimum.

Til stk. 5.

Efter bestemmelsen kan justitsministeren fastsætte regler om afvikling af pengespil. Justitsministeren bør navnlig fastsætte et gevinstmaksimum for herved at sikre, at det underholdende moment ved spillet ikke fortabes. Udvalget finder, at dette maksimum passende kan fastsættes til 300 kr., hvilket svarer til det nuværende gevinstmaksimum i spillemærker. Justitsministeriet kan endvidere fastsætte regler om indsats. Den gældende maksimumsindsats er 50 øre, men efter udvalgets opfattelse kan der være anledning til at forhøje denne til 2 kr. Restaurationsbranchens repræsentanter i udvalget ønsker dog den gældende indsats på 50 øre bevaret.

Ved overgang til spil om kontanter finder udvalget det naturligt, at justitsministeren tillader benyttelsen af Danmøntkort og seddellæsere.

Justitsministeren bør videreføre den gældende godkendelsesordning, hvor akkrediterede institutter godkender spilleautomaternes tekniske indretning til sikring af, at spillene afvikles på korrekt måde og med henblik på korrekt afgiftsberigtigelse. Justitsministeren bør i den forbindelse overveje, om det gældende krav om, at spilleautomater skal være indrettet således, at indsatsen foretages og gevinsten udbetales fra selve automaten, eventuelt kan ændres eller ophæves i lyset af den teknologiske udvikling på området. Der henvises til lovudkastets generelle bemærkninger, kapitel V, afsnit 3.5.

Til stk. 6.

I bestemmelsen er det præciseret, at ikke-gevinstgivende spil kan finde sted i en spillehal. Der henvises til bemærkningerne til § 23 l.

Til § 23 c.

Bestemmelsen medfører, at det ikke er muligt at etablere spillehaller i lokaler, hvor der serveres mad- og drikkevarer eller drives anden erhvervsvirksomhed. Udvalget har ikke fundet det ønskeligt, at spillehaller skal kunne etableres i fx. butikker, i supermarkeder eller i almindelige udskænkingslokaler i restauranter. Udover i de nuværende forlystelsesparker kan man tænke sig spillehaller etableret i særlige lokaler i tilknytning til restauranter, men uden serveringsmuligheder, eller i særskilte lokaler i butikcentre, hvor offentligheden i forbindelse med andre gøremål ønsker at søge adspredelse ved spil om små gevinster. Spillehaller kan også tænkes etableret i særskilte lokaler på banegårde, busstationer og lignende.

Det er ikke kun anden næringsvirksomhed, herunder detailsalg af andre produkter end mad- og drikkevarer, der ikke er tilladt i spillehallen. Bestemmelsen fastslår, at anden erhvervsvirksomhed ikke skal være tilladt.

Bestemmelsen omfatter således tillige et forbud mod filmforevisning, varietéforestillinger og artistoptræden m.v. i en spillehal.

Efter bestemmelsen er det dog tilladt at sælge konfektvarer, fx. slik og snacks, i spillehallen.

Til § 23 d.

Bestemmelsen indeholder betingelser for tilladelse i tilfælde, hvor ansøgeren er en fysisk person.

Kravene svarer til de krav, der sædvanligvis stilles i anden lovgivning vedrørende virksomhed, hvortil der kræves bevilling, godkendelse, autorisation, beskikkelse eller lignende, fx. kravene til næringsbrev og alkoholbevilling i henhold til restaurationsloven.

Særligt vedrørende stk. 1, nr. 5, bemærkes, at ansøgerne ikke må have betydelig forfalden gæld til det offentlige, dvs. på 50.000 kr. og derover. En lignende bestemmelse er i de senere år blevet indsat i en lang række love om autorisation, jf. særligt lov nr. 936 af 27. december 1991 om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v. Af forarbejderne til denne lov fremgår, at det navnlig er gæld i form af skatterestancer og manglende momsbetaling, der kan begrunde nægtelse. Det er dog en forudsætning, at der er tale om konneksitet mellem gældsstiftelsen og erhvervsudøvelsen. Nægtelse af bevilling kan derfor alene ske i tilfælde, hvor gælden til det offentlige vedrører virksomhed i henhold til en tidligere bevilling.

Formålet med bestemmelsen er at ramme manglende betalingsvilje. Et afslag på grund af manglende betalingsvilje vil normalt kun komme på tale, såfremt vedkommende myndighed anfører over for kommunen, at bevilling bør nægtes, og nægtelse vil fx. kunne undgås, hvis der indgås en afdragsordning med vedkommende myndighed.

Efter stk. 1, nr. 6, må ansøgeren ikke være dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at drive en spillehal, jf. straffelovens § 78, stk. 2. Det er ved denne konkrete vurdering

navnlig relevant at lægge vægt på, om den pågældende er dømt for berigelseskriminalitet eller overtrædelser af lovgivningen om moms, skatter eller bogføring.

Ansøgeren må enten selv fremkomme med de relevante oplysninger til brug for kommunens vurdering efter § 23 d eller meddele kommunen samtykke til, at denne indhenter relevante oplysninger om ansøgerens forhold fra andre offentlige myndigheder.

Såfremt nægtelse af bevilling sker efter § 23 d, stk. 1, nr. 1-5, vil afgørelsen kunne indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63. En nægtelse af bevilling i medfør af § 23 d, stk. 1, nr. 6, skal på begæring af ansøgeren indbringes for retten af anklagemyndigheden, jf. straffelovens § 78, stk. 3.

Til § 23 e.

Bestemmelsen indeholder betingelserne for, at tilladelse kan meddeles et selskab, en forening, en fond og lignende. Betingelserne svarer i hovedtræk til dem, der gælder for meddelelse af tilladelse til en fysisk person.

Til § 23 f.

Efter bestemmelserne skal der, hvis spillehallens daglige drift ikke ledes af bevillingshaveren selv, eller hvis bevillingshaveren er et selskab, en forening, fond eller lignende, være ansat en bestyrer. En tilsvarende bestemmelse er fastsat i restaurationslovens § 8.

Bestyreren skal være godkendt af kommunalbestyrelsen og skal bl.a. være fyldt 18 år. En tilsvarende bestemmelse er fastsat i restaurationslovens § 15 om godkendelse af bestyrere i virksomheder med alkoholbevilling. Bestyreren skal dog normalt i disse tilfælde være fyldt 25 år, jf. restaurationslovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Godkendelseskravet kan tillige omfatte andre ansatte i spillehaller. Dette godkendelseskrav er navnlig rettet mod dørmænd, men kan udstrækkes til andre ansatte, hvis det fx. skønnes nødvendigt for at imødegå kriminalitet i spillemiljøet. Det afgørende er den ansattes funktion og ikke den pågældendes officielle stillingsbetegnelse. Et sådant godkendelseskrav fremgår ligeledes af § 15 i restaurationsloven. Ansatte i spillekasinoer skal ligeledes godkendes.

Det er kommunalbestyrelsen, der træffer beslutning om en godkendelsesordning. En sådan ordning bør dog først indføres efter forhandling med politiet.

Såfremt en godkendelsesordning er indført, er det politiet, der skal træffe afgørelse i de konkrete sager.

Godkendelse kan eksempelvis nægtes, hvis den pågældende er dømt for volds- eller berigelseskriminalitet.

Tilsidesætter bevillingsindehaveren sin pligt efter § 23 f, vil bevillingen kunne tilbagekaldes i medfør af § 23 h.

En godkendelse bortfalder eller kan tilbagekaldes efter bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4.

Til § 23 g.

Det følger af §§ 23 d og 23 e, at tilladelsen vil være knyttet til den person eller det selskab m.v., som er meddelt tilladelse. I overensstemmelse hermed følger det af § 23 g, stk. 1, at en tilladelse bortfalder, hvis indehaveren ophører med at eksistere eller ophører med at opfylde en eller flere af lovens objektive betingelser for tilladelse. Det vil dog i visse tilfælde være muligt i medfør af § 23 g, stk. 2, at fortsætte driften af spillehallen uden tilladelse med henblik på afvikling eller afhændelse. Dette forudsætter en anmeldelse til kommunen inden 4 uger og gælder som udgangspunkt kun for en periode af indtil 6 måneder. Fristerne regnes fra begivenhedens indtræden, fx. dødsfaldet eller anmeldelse af betalingsstandsningen.

Til § 23 h.

Bestemmelsen regulerer kommunens adgang til at tilbagekalde en tilladelse. Det bemærkes, at en sådan afgørelse vil kunne indbringes for domstolene, jf. lovforslagets § 23 i.

En tilladelse kan efter § 23 h, stk. 1, nr. 1, tilbagekaldes, såfremt indehaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af vilkår for tilladelsen.

Beskæftiger en indehaver af en spillehal personale, uden at de fornødne godkendelser foreligger efter § 23 f, er der tale om en grov overtrædelse af loven.

Bestemmelsen i § 23 h, stk. 1, nr. 2, hvorefter en tilladelse kan tilbagekaldes, såfremt en indehaver dømmes for strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at drive en spillehal, omfatter både tilfælde, hvor det er et selskab eller en forening, der dømmes, og hvor det er en enkeltperson.

Særligt vedrørende bestemmelsen i § 23 h, stk. 1, nr. 3, om forsvarlig drift af spillehallen, skal det bemærkes, at det

er ansøgeren, der har bevisbyrden for, at vedkommende opfylder den grundlæggende betingelse om at drive spillehallen på fuldt forsvarlig måde.

Efter § 23 h, stk. 1, nr. 4, kan der ske tilbagekaldelse, hvis spillehallen er til væsentlig forstyrrelse af den offentlige orden. Det er i den forbindelse ikke en forudsætning, at dette vedrører forhold, der kan lægges bevillingsindehaveren til last.

Bestemmelsen i § 23 h, stk. 1, nr. 5, er primært indsat som led i bestræbelserne på at mindske restancerne på gæld til det offentlige. I overensstemmelse med det anførte i bemærkningerne til § 23 d, stk. 1, nr. 5, bør kommunen forinden en eventuel tilbagekaldelse give indehaveren et varsel herom, så det er muligt for indehaveren gennem en betalingsordning med fordringshaveren at undgå en tilbagekaldelse.

§ 23 h suppleres af straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, hvorefter en autorisation og en godkendelse ved dom for strafbart forhold kan frakendes, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Til § 23 i.

Bestemmelsen fastslår, at bevillingsindehaveren har en umiddelbar ret til at få spørgsmålet om lovligheden af en tilbagekaldelse prøvet ved domstolene.

Efter anmodning fra bevillingsindehaveren påhviler det kommunalbestyrelsen at indbringe sagen for retten. Sagerne behandles ved byretten i 1. instans, jf. retsplejelovens §§ 224 og 225, efter reglerne i den borgerlige retsplejes former.

Som anført under bemærkningerne til lovudkastets § 23 a er der ikke mulighed for administrativt at få efterprøvet kommunalbestyrelsens skønsmæssige afgørelse om, hvorvidt tilladelse bør meddeles. Det samme gælder kommunalbestyrelsens skønsmæssige afgørelse om tilbagekaldelse af bevillingen.

Til § 23 j.

Til stk. 1-2.

Bestemmelserne indeholder regler om adgangen til gevinstgivende spil i restaurationer og viderefører den gældende mulighed for uden tilladelse at opstille indtil 3 gevinstgivende spilleautomater i restaurationer. Disse spilleautomater bør ligesom spilleautomater i spillehaller kunne udbetale gevinster i kontanter eller spillemærker eller anvisninger, der kan kræves omvekslet til penge, jf. bemærkningerne til § 23 b.

Efter lovforslaget bør det kun være restaurationer med alkoholbevilling, der har adgang til opstilling af indtil 3 spilleautomater. Der henvises nærmere til kapitel V, afsnit 3.1, hvoraf fremgår, at den foreslåede begrænsning er indsat for at hindre, at enhver forretning eller kiosk ved blot at opstille borde, stole og en kaffeautomat kan opstille spilleautomater. Endvidere henvises til lovforslagets § 2, stk. 2, hvor der er foreslået en overgangsordning for restaurationer uden alkoholbevilling.

Efter bestemmelsen vil justitsministeren ligesom ved spillehaller have mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at også andre former for pengespil end pengespil ved spilleautomater kan tillades i restaurationer med alkoholbevilling. De andre former for pengespil bør i givet fald afvikles indenfor samme rammer, specielt med hensyn til gevinster, som gælder for spilleautomater.

Til stk. 3.

I bestemmelsen er det præciseret, at ikke-gevinstgivende spil som hidtil kan ske i en restauration. Dette gælder både restaurationer med og uden alkoholbevilling. Der henvises til bemærkningerne til § 23 l.

Til § 23 k.

Til stk. 1-3.

Efter stk. 1 må varespil, herunder spil på varespilsautomater, kun finde sted i faste og omrejsende tivolier, til byfester, på markeder, til dyrskuer og lignende.

Bestemmelsen tilsigter, at varespil alene kan finde sted i samme omfang som hidtil. Da udvalget ikke har fundet det muligt at give en entydig afgrænsning af begrebet "forlystelsessted", er der foretaget en opregning af de steder, hvor varespil i dag typisk finder sted, og hvor det således også for fremtiden bør kunne finde sted.

Ved varespil forstås et spil, hvor gevinsten udgør en vare eller en anvisning, der kan indløses med en vare. Varespil omfatter både lykkespil og behændighedsspil.

Udvalget anser det for ubetænkeligt, at varespil i dette snævre omfang kan finde sted uden forudgående tilladelse. Bestemmelsen indebærer således, at varespil ikke må finde sted i restaurationer, spillehaller eller andre erhvervsvirksomheder. Bestemmelsen skal sammenholdes med udvalgets forslag til regler om afgifter og de gældende momsregler, hvorefter spil om penge, men ikke om varer, er fritaget for moms. Ved at adskille varespil fra pengespil tilsigter bestemmelsen at undgå omgåelser af afgiftsreglerne og at lette told- og skattemyndighedernes kontrol. Der er lagt vægt på, at varespil, navnlig i form af varespilsautomater, kan være de samme spil, som er indlagt i de traditionelle spilleautomater. Den eneste reelle forskel kan således være, at gevinsten består af varer eller anvisninger, der kun kan indløses med varer, i stedet for af kontanter. Bestemmelsen begrænser ikke adgangen til efter anden lovgivning at arrangere varespil. Der henvises herved til reglerne i markedsføringslovens § 9, stk. 2, der i meget snævert omfang giver adgang til at benytte lykkespil som markedsføringstiltag, jf. kapitel V, afsnit 4.2.

Til stk. 4.

Bestemmelsen bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om varespil, herunder regler om maksimumsværdien af gevinster, der skal være af begrænset værdi. Udvalget finder, at dette beløb på tilsvarende måde som for spilleautomater bør fastsættes til 300 kr., og at det er varens indkøbspris, der i den forbindelse er afgørende.

Efter bestemmelsen kan justitsministeren herudover eksempelvis fastsætte regler om kontrol af varespil.

Til § 23 l.

Efter bestemmelsen kan ikke-gevinstgivende spil, herunder spil på morskabsautomater, som udgangspunkt finde sted, hvor som helst og uden forudgående tilladelse. Udvalget finder, at ikke-gevinstgivende spil bør sidestilles med forlystelser, der efter udvalgets forslag i delbetænkningen herom skal kunne finde sted uden tilladelse. Det er i bestemmelsen præciseret, at retten til frispil eller forlænget spilletid ikke anses for gevinst, hvilket tidligere har givet anledning til usikkerhed i praksis.

Morskabsspil kan derfor også finde sted i spillehaller og i restaurationer. Dette er præciseret i lovforslagets § 23 b, stk. 6, og § 23 j, stk. 3.

Det har i udvalget været drøftet, om der er behov for en nærmere kontrol af de enkelte ikke-gevinstgivende spil, herunder spillenes lødighed eller mulige påvirkning af spillerne. Udvalget har ikke fundet grundlag for at fastsætte sådanne regler, da dette må sidestilles med censur. Censurbeføjelser på dette område vil ikke være i overensstemmelse med de liberale regler, der gælder for tv og video.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 24, stk. 1, nr. 1, udvides, således at overtrædelser af § 23 a, stk. 1, § 23 b, stk. 1, § 23 c, stk. 1, § 23 f, stk. 1 og 2, § 23 j, stk. 1 og 2, § 23 k, stk. 1 og 3, og § 23 l, stk. 2, kan straffes efter bestemmelsen.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 24, stk. 1, nr. 2 udvides, således at overtrædelse af § 23 a, stk. 5, kan straffes efter bestemmelsen.

Til nr. 6

Der henvises til lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven. Det er ved denne lovs vedtagelse forudsat, at nye bestemmelser om hjemmel til strafansvar for juridiske personer affattes på den anførte måde, medmindre der tilsigtes afvigelser fra den almindelige ordning.

Til nr. 7

Som følge af udvalgets lovforslag skal de gældende regler i restaurationslovens § 26, stk. 1-6, der indeholder reglerne for gevinstgivende og ikke-gevinstgivende spilleautomater i restaurationer samt afgiftsbestemmelserne herom ophæves.

Til § 2.

Udvalget finder som udgangspunkt, at loven bør træde i kraft så hurtigt som muligt efter lovens vedtagelse og stadfæstelse. Herved opnås, at det spil på spilleautomater, der foregår i foreningsregi, og som efter udvalgets opfattelse i vidt omfang sker under tilsidesættelse af det gældende forbud mod hasard i straffeloven og de gældende moms- og afgiftsregler, bringes indenfor kontrollerede rammer gennem kravet om opnåelse af tilladelse til etablering og drift af spillehaller eller bringes til ophør som følge af de af udvalget foreslåede afgiftsregler for spillehaller.

Udvalget finder endvidere, at udvalgets forslag om indførelse af kontantspil inden for de foreslåede begrænsede rammer bør gennemføres hurtigst muligt, idet den nuværende regel om, at gevinsten kun må udbetales i spillemærker, der ikke må omveksles til kontanter, af befolkningen opfattes som urimelig og frister til misbrug. Efter udvalgets forslag mister restaurationer uden alkoholbevilling adgangen til at opstille gevinstgivende spilleautomater. Om begrundelsen herfor henvises til kap. V, afsnit 3.1. Udvalget finder det rimeligt, at disse restaurationer i en overgangsperiode bevarer retten til efter den gældende restaurationslovs § 26, samt Justitsministeriets bekendtgørelse om spilleautomater i restaurationer m.v. (bilag 4) at opstille spilleautomater, der giver gevinst i form af spillemærker, der ikke må omveksles til kontanter. Udvalget finder, at denne adgang bør bevares i en 4-årig periode efter lovens ikrafttræden af hensyn til indgåede lejemål om automater og afskrivning af indkøbte maskiner. En bestemmelse herom er foreslået indføjet som stk. 2.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Betænkning om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger

Afgivet af Justitsministeriets Forlystelsesudvalg

Betænkning nr. 1344, København 1997

Bilag

Bilag I: Justitsministeriets cirkulære nr. 16 af 4. februar 1988 om offentlige forlystelser, som ændret ved cirkulære af 28. februar 1992 og cirkulære af 3. april 1996.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Justitsministeriets cirkulære nr. 16 af 4. februar 1988 om offentlige forlystelser som ændret ved cirkulære af 28. februar 1992 og cirkulære af 3. april 1996.

Cirkulære om offentlige forlystelser

(Til politidirektøren i København og politimestrene)

Efter de gældende politivedtægter må en række forlystelser ikke afholdes offentligt uden politiets tilladelse. Ved meddelelse af tilladelser til forlystelser på offentlige forlystelsessteder, som for eksempel faste og omrejsende tivolier, byfester, markeder og dyrskuer, skal nedenstående regler iagttages. Ved meddelelse af tilladelser til opstilling af ikke-gevinstgivende spilleautomater og afholdelse af visse forestillinger skal reglerne i § 13 og § 15 iagttages, uanset om forlystelsen afholdes på et offentligt forlystelsessted. § 13 finder dog ikke anvendelse i lokaler, der er omfattet af loven om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. Bestemmelserne i § 10 og §§ 16-19 finder tillige anvendelse ved tilladelser til drift af gevinstgivende spilleautomater i henhold til § 26 i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. Politiet skal holde sig underrettet om de enkelte kommunalbestyrelses almindelige stilling til, at der meddeles tilladelser til offentlige forlystelser i kommunen. Kommunalbestyrelsens holdning er vejledende for politiet ved afgørelsen af de enkelte ansøgninger.

Kapitel 1. Personlige betingelser

§ 1. Tilladelse til at drive forlystelser, herunder karruseller, gynger, skydebaner, lykkespil, behændighedsspil og lignende, kan kun gives, hvis det efter de foreliggende oplysninger om ansøgerens og eventuelle medhjælperes personlige forhold må antages, at virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde.

Stk. 2. Er ansøgeren et selskab, gælder stk. 1 tilsvarende for den, der er ansvarlig for forlystelsen, og den pågældendes eventuelle medhjælper.

Stk. 3. Tilladelsen skal gives på vilkår af:

- 1) at eventuelle medhjælper er fyldt 16 år, og
- 2) at der for eventuelle medhjælper mellem 16 og 18 år foreligger skriftligt samtykke til hvervet fra forældremyndighedens indehaver, medmindre ansøgeren eller dennes ægtefælle er indehaver af forældremyndigheden. For disse medhjælper kan der stilles vilkår om en begrænset daglig arbejdstid.

Stk. 4. Det skal endvidere fremgå af tilladelsen, at den helt eller delvist kan tilbagekaldes:

- 1) hvis vilkårene ikke overholdes,
- 2) hvis der forekommer overtrædelse af anden lovgivning
- 3) hvis tilladelsens benyttelse giver anledning til uorden eller væsentlig gene for omboende eller forbipasserende, eller
- 4) hvis det i øvrigt antages, at virksomheden ikke længere vil blive drevet på forsvarlig måde.

Kapitel 2. Generelle betingelser

§ 2. Den plads, hvor forlystelserne anbringes, skal godkendes af politiet. Der skal lægges særlig vægt på til- og frakørselsforhold, parkeringsmuligheder og sanitære forhold.

Stk. 2. Der bør så vidt muligt ikke godkendes pladser, der er beliggende i umiddelbar nærhed af beboelseshuse. Markedspladser og lignende steder, der fra tidligere tid har været benyttet til forlystelser af samme art, kan dog godkendes, hvis der kun vanskeligt kan findes anden egnet plads.

§ 3. Tilladelsen bør normalt betinges af, at der kun holdes åbent for publikum i tiden mellem klokken 11.00 og kl. 24.00, jf. endvidere de særlige regler i helligdagslovgivningen.

Stk. 2. Politiet kan fastsætte kortere åbningstider, for eksempel således, at særligt støjende forlystelser (højtaleranlæg, mekaniske musikinstrumenter og lignende) eller særlig risikobetonede forlystelser (gynger, karruseller, skydebaner og lignende) skal ophøre tidligere end de øvrige forlystelser.

Stk. 3. Det skal fremgå af tilladelsen, i hvilket tidsrum forlystelserne må være åbne.

§ 4. Tilladelser til forlystelser på markeder og dyrskuer bør kun meddeles i passende omfang ved hvert enkelt arrangement, således at der tages hensyn til, at formålet med markedet eller dyrskuet ikke tilsidesættes.

Kapitel 3. De enkelte forlystelser

Lykkespil

§ 5. Politiet kan tillade lykkespil på offentlige forlystelsessteder under forudsætning af, at det underholdende i spillet er så overvejende, at det har karakter af en forlystelse.

Stk. 2. Politiet kan tillade indtil 40 gevinstgivende spilleautomater for hver 2 bemandede køreforretninger i et forlystelsesarrangement under forudsætning af, at arrangementet fortsat har karakter af et egentligt forlystelsessted.

Stk. 3. Politiet kan tillade tombola eller lignende under forudsætning af, at tombolaen indgår som et naturligt, underholdende led i det samlede forlystelsesarrangement.

§ 6. Tilladelsen skal i øvrigt gives på vilkår af, at reglerne i §§ 7-11 overholdes.

§ 7. Spil om penge eller stærke drikke er ikke tilladt. Spillemærker eller andre gevinster må ikke ombyttes med penge.

Stk. 2. Spillemærker må kun anvendes til:

- 1) fortsat spil,
- 2) adgang til andre forlystelser, eller
- 3) køb af varer, der sælges på det offentlige forlystelsessted, dog ikke stærke drikke.

§ 8. I lykkespil om varer må hver spillers indsats pr. spil ikke overstige 5 kr. pr. felt eller lignende. Hvis der ydes rabat ved indsats på flere felter eller lignende, må hver spillers indsats ikke overstige 20 kr. pr. spil. Indkøbsprisen på de enkelte varer må ikke overstige 300 kr. Det er tilladt at udbetale sidegevinster i form af spillemærker, såfremt værdien af disse gevinster ikke overstiger 10 kr. i spillemærker.

§ 9. I roulettespil må hver spillers indsats højst udgøre 5 kr. Indsatsen på ét felt må dog ikke overstige 1 kr. Gevinsten må ikke overstige værdien af 50 kr. i spillemærker.

§ 10. I andre lykkespil om spillemærker, herunder gevinstgivende spilleautomater, må hver spillers indsats pr. spil ikke overstige 50 øre. Indkast kan gøres såvel i form af 25 øre og 50 øre som i 1, 5, 10 og 20 kroner eller i spillemærker af tilsvarende værdi.

Stk. 2. Spilleautomater kan indrettes således, at de ved indkast af 50 øre giver 2 spil eller ved indkast af 1 kr. giver 2 eller 4 spil, uden at det er muligt at få eventuelt overskydende beløb tilbagebetalt. Det skal ved skiltning på spilleautomaterne tydeligt fremgå, at de er indrettet på denne måde. **Stk. 3.** Såfremt der i en spilleautomat er indkastet mere end indsatsen, skal indkastet med fradrag af indsatser for gennemførte spil, til enhver tid kunne tilbagebetales i form af spillemærker. Det er dog tilladt at tilbageholde gevinster på 1 kr. eller derunder på betingelse af, at beløbet kan benyttes til fortsat spil.

Stk. 4. Gevinsten i et spil må ikke overstige værdien af 300 kr. i spillemærker. Gevinster må kun udbetales i spillemærker og skal til enhver tid fuldt ud kunne udbetales. Ved gevinstudbetaling eller fortsat spil finder reglerne i stk. 3, dog tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Spilleautomater må kun betjenes ved direkte møntindkast og udbetaling af gevinster må kun ske direkte fra spilleautomaterne.

§ 11. I en tombola eller lignende må prisen pr. lod ikke overstige 5 kr. Gevinsten skal bestå af varer, hvis indkøbspris ikke må overstige 300 kr., eller af spillemærker til en værdi af højst 300 kr. i spillemærker.

Behændighedsspil

§ 12. Tilladelsen skal gives på vilkår af:

- 1) at hver spillers indsats ikke overstiger 5 kr. eller 20 kr., hvis der ydes rabat, og
 - 2) at gevinsten består af varer, hvis indkøbspris ikke må overstige 300 kr., eller af spillemærker til en værdi af højst 300 kr. i spillemærker.
- Stk. 3.** Tilladelsen skal i øvrigt gives på vilkår af, at reglerne i § 7 overholdes.

Morskabsautomater

§ 13. Politiet kan tillade spil på ikke-gevinstgivende spilleautomater (morskabsautomater).

Stk. 2. Tilladelsen skal gives på vilkår af, at hver spillers indsats ikke overstiger 5 kr., og at spilleautomaten ikke kan overføre points til følgende spil. For særligt avancerede automater kan indsatsen dog tillades at udgøre højst 10 kr.

Stk. 3. Om antallet af morskabsautomater gælder § 5, stk. 2, tilsvarende.

Stk. 4. Uden for offentlige forlystelsessteder kan politiet endvidere tillade opstilling af et passende antal morskabsautomater på steder, hvor publikum i forvejen må antages at indfinde sig med henblik på underholdning, for eksempel i biografer.

Særlige forlystelsesapparater

§ 14. Politiet kan tillade brug af karruseller, luftgynger, rutchebaner, radiobiler, skydebaner og lignende forlystelsesapparater under forudsætning af:

- 1) at der, inden forlystelsesapparatet tages i brug, forevises godkendelse i form af attesteret tilsynsbog i henhold til § 22, § 23 og § 25 og eventuelt tillige i henhold til § 24,
- 2) at det, inden forlystelsesapparatet tages i brug, godtgøres ved forevisning af police og præmiekvittering, at de forsikringer, der er nævnt i § 27, er tegnede,

Visse forestillinger

§ 15. Politiet må ikke tillade, at der afholdes offentlige hypnotiske, spiritistiske eller lignende forestillinger, hverken på eller uden for offentlige forlystelsessteder.

Stk. 2. Forestillinger med tankelæsning, suggestion og lignende må kun tillades, hvis publikum ikke deltager.

Kapitel 4. Kontrol m.v.

Syn af spilleautomater

§ 16. Tilladelse til opstilling af gevinstgivende spilleautomater skal betinges af, at der forevises en inden for de sidste 3 år udstedt erklæring fra Dantest eller et andet autoriseret laboratorium godkendt af Statens Tekniske Prøvenævn og Justitsministeriet.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte erklæring skal attestere:

- 1) at automaten ikke kan give gevinst i form af rede penge,
- 2) at gevinstchancen svarer til den gevinsttabel, som er anbragt på automaten,
- 3) at indsats ikke kan overstige de tilladte maksima,
- 4) at gevinst ikke kan overstige de tilladte maksima,
- 5) at der ikke er sket konstruktive ændringer af automaten siden sidste eftersyn,
- 6) at automaten er forsynet med et skilt fra laboratoriet, der ikke må kunne fjernes, uden at det ødelægges, og hvoraf automatens navn og nummer samt afprøvningens måned og år fremgår, og
- 7) at laboratoriet har plomberet billedbånd og indekshjul eller elektroniske komponenter til sikring af, at der ikke kan foretages konstruktive ændringer af automaten.

§ 17. Hvis der foretages konstruktive ændringer af automaten, må denne ikke bruges, før politiet har fået forevist erklæring som nævnt i § 16, stk. 2, nr. 1-4 og 6-7.

§ 18. Politiet kan foranstalte kontrolsyn af en spilleautomat, når omstændighederne taler derfor.

§ 19. Udgifterne ved de i §§ 16-18 nævnte syn afholdes af automatejeren.

Syn af særlige forlystelsesapparater

§ 20. Politiet kan godkende særlige forlystelsesapparater, jf. § 14.

§ 21. Ansøgning om godkendelse af forlystelsesapparater, der ikke tidligere har været benyttet her i landet, indgives af ejeren eller brugeren til politiet i den politikreds, hvor ansøgeren har bopæl, hvor apparatet er fremstillet, eller hvor det første gang agtes tages i brug.

Stk. 2. Ansøgningen vedlægges en erklæring fra Dantest eller fra et af de teknologiske institutter i København, Århus eller Odense om, at apparatet er synet til sikring af, at benyttelsen ikke frembyder fare for publikum eller for det personale, der skal betjene det. Erklæringen skal angive de betingelser, der af sikkerhedsmæssige grunde stilles med hensyn til apparatets konstruktion, opstilling og anvendelse.

Stk. 3. Erklæringen skal være bilagt to eksemplarer af de til dokumentation af sikkerheden nødvendige tegninger, herunder en skitse med angivelse af apparatets hovedmål, beskrivelse og beregninger samt betjeningsvejledning, der skal være udarbejdet af leverandøren.

§ 22. Godkendelsen skal være skriftlig og angive de betingelser, der af sikkerhedsmæssige grunde stilles med hensyn til apparatets konstruktion, opstilling og anvendelse, jf. § 21, stk. 2.

Stk. 2. Samtidig med godkendelsen forsynes de medfulgte bilag med politiets stempel, hvorefter det ene sæt bilag udleveres til ejeren (brugeren) af apparatet.

Stk. 3. Endvidere udleveres til ejeren (brugeren) af apparatet en tilsynsbog. Tilsynsbogen skal indeholde de i godkendesskrivelsen anførte betingelser, rubrikker til notering af senere eftersyn og af eventuelle mangler, der vil være at afhjælpe, samt en skitse med angivelse af apparatets hovedmål og en betjeningsvejledning.

Tilsynsbogen skal endvidere på første side være forsynet med følgende påtegning: "Ejeren eller brugeren af det i nærværende tilsynsbog omhandlede forlystelsesapparat er pligtig at give det personale, der betjener apparatet, fornøden vejledning om dets betjening og at føre et efter forholdene rimeligt tilsyn. Tilsynsbogen skal opbevares ved forlystelsesapparatet og på forlangende forevises for politiet". Tilsynsbogen udfærdiges på blanket P 467.

§ 23. Politiet kan godkende, at forlystelsesapparatets konstruktion ændres.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 21 og 22 finder tilsvarende anvendelse. Godkendes ændringen, anføres dette i tilsynsbogen. Endvidere berigtiges de tegninger, beskrivelser og beregninger m.v., som fulgte med den første ansøgning om godkendelse af apparatet.

§ 24. Såfremt et forlystelsesapparat efter den første godkendelse eller efter et senere syn flyttes til et andet sted, skal politiet på stedet, inden apparatet tages i brug, konstatere, om det er forsvarligt vedligeholdt og opstillet. Hvis politiet er i tvivl om, hvorvidt det er forsvarligt, at apparatet tages i brug, kan politiet kræve det synet af en sagkyndig. Som sagkyndig kan efter politiets bestemmelse f.eks. anvendes Justitsministeriets bilinspektører, ingeniører eller fagkyndige håndværkere.

Stk. 2. Findes apparatet i orden, udstedes attest herom.

§ 25. Et forlystelsesapparat skal synes hvert kalenderår, umiddelbart inden det tages i brug, til sikring af, at der ikke er foretaget ændringer i den godkendte konstruktion, at det er forsvarligt vedligeholdt, og at det i øvrigt ikke frembyder fare for publikum eller for det personale, der skal betjene det. Hvor særlige forhold gør det påkrævet (komplicerede eller særlig stærkt benyttede apparater), kan politiet stille krav om syn flere gange i løbet af et kalenderår. Om disse syn tilføres der tilsynsbogen bemærkning.

Stk. 2. Syn efter stk. 1 foretages af Dantest eller af et af de teknologiske institutter i København, Århus eller Odense.

§ 26. Udgifterne ved de i §§ 21-25 nævnte syn afholdes af ejeren (brugeren) af forlystelsesapparatet. Ejeren (brugeren) betaler dog ikke politiets udgifter vedrørende syn efter § 24.

Forsikring

§ 27. Der skal tegnes lovpligtig arbejdsskadeforsikring for eventuel medhjælp og ansvarsforsikring, som skal dække et eventuelt erstatningsansvar for publikum. Ansvarsforsikringen skal som minimum udgøre 5 mill. kr. ved personskade og 2 mill. kr. ved tingsskade.

Kapitel 5. Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 28. Cirkulæret træder i kraft den 5. februar 1988. Samtidig ophæves Justitsministeriets cirkulære nr. 83 af 14. maj 1987.

§ 29. For faste forlystesparker, der inden den 15. maj 1987 havde tilladelse til opstilling af et større antal gevinstgivende spilleautomater end angivet i § 5, stk. 2, kan politiet fortsat tillade dette antal.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Bilag

Bilag 2: Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 10. august 1995 om tilladelse til indendørs forlystelsessteder.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 10. august 1995 om tilladelse til indendørs forlystelsessteder m.v.

Cirkulæreskrivelse til samtlige politimestre og Politidirektøren i København

Som bekendt kræver foranstaltning af en offentlig forlystelse tilladelse fra vedkommende politimester, i København Politidirektøren, efter politivedtægten, jf. normalpolitivedtægtens § 48, eller efter § 26 i lov nr. 256 af 6. maj i 1993 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Justitsministeriet er blevet opmærksom på, at der tilsyneladende er en vis uensartet praksis i behandlingen af sager, hvor det er af betydning at foretage en afgrænsning mellem på den ene side restaurationslovens § 26 og på den anden side normalpolitivedtægtens § 48 og forlystelsescirkulæret, samt sager hvori der skal tages stilling til, om et sted kan betegnes som et offentligt forlystelsessted.

I den anledning skal Justitsministeriet bemærke, at tilladelse efter normalpolitivedtægtens § 48, jf.

Justitsministeriets cirkulære nr. 16 af 4. februar 1988, som ændret ved Justitsministeriets cirkulære af 28. februar 1992, kræver, at forlystelsesstedet er fysisk og faktisk klart adskilt fra et lokale, der er omfattet af restaurationsloven. Justitsministeriet anser det ikke for en tilstrækkelig klar adskillelse, hvis der er fælles hovedindgang, eller hvis man - trods separate indgange - frit kan færdes i de forskellige lokaler.

Derudover er det Justitsministeriets opfattelse, at der alene bør meddeles tilladelse til faste indendørs forlystelsessteder i særligt dertil indrettede lokaler på steder, hvor offentligheden må formodes at indfinde sig med henblik på underholdning.

I den anledning skal man anmode politiet om ikke at meddele tilladelse til faste indendørs forlystelsessteder i indkøbscentre, banegårdcentre m.v., da offentligheden primært indfinder sig de pågældende steder i anden anledning end med henblik på underholdning.

Justitsministeriet kan til almindelig orientering oplyse, at der i efteråret 1995 forventes nedsat et udvalg, der skal gennemgå og eventuelt stille forslag til ændringer på "forlystelsesområdet".

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Bilag

Bilag 3: Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. maj 1997 om computercaféer.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. maj 1997 om computercaféer.

Cirkulæreskrivelse til samtlige politimestre og Politidirektøren i København

I den senere tid har der været en del debat i medierne om computercaféer. Debatten har navnlig taget udgangspunkt i spørgsmålene om, hvorvidt de i caféerne opstillede computere er at betragte som ikke-gevinstgivende spilleautomater (morskabsautomater), og hvorvidt en computercafé er omfattet af restaurationsloven. Idet der synes at være skabt en del uklarhed om regelsættet for opstilling af computere i computercaféer, skal Justitsministeriet oplyse følgende:

1. Efter Justitsministeriets opfattelse kan computere ikke i almindelighed betragtes som ikke-gevinstgivende spilleautomater.

Computere, som er opstillet på caféer, og hvorfra der blot er almindelig adgang til at surfe på Internettet, scanne billeder m.v., er således ikke omfattet af reglerne for opstilling af ikke-gevinstgivende spilleautomater på et offentligt tilgængeligt sted. Dette gælder, uanset om Internettet i almindelighed giver adgang til visse typer af spil. Afgørende er, at disse spil ikke særskilt markedsføres i forhold til den brugerkreds, der benytter computercaféens faciliteter.

Hvis der derimod særskilt er indlagt spil i computerne eller specifikt markedsføres spil i tilknytning til computerne, må disse imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse betragtes som ikke-gevinstgivende spilleautomater.

Computerne er under disse omstændigheder fuldstændig at sidestille med andre ikke-gevinstgivende spilleautomater, der er opstillet i blandt andet en række restauranter og på offentlige forlystelsessteder, og hvorfra der udbydes identiske spil.

Ved vurderingen af, hvilke regler der gælder for opstillingen af computerne, må der således sondres mellem de "rene" Internet-caféer på den ene side og computerspillecaféerne på den anden side.

2. De "rene" Internetcaféer.

Computere, som er opstillet på caféer, og hvorfra der blot er almindelig adgang til at surfe på Internettet m.v., er ikke omfattet af reglerne om ikke-gevinstgivende spilleautomater.

Dermed finder hverken reglerne for opstilling af ikke-gevinstgivende spilleautomater i restaurationsloven eller reglerne i forlystelsescirkulæret anvendelse.

3. Computerspillecaféer.

Har computercaféerne indlagt spil i computerne, eller markedsføres der specifikt spil i tilknytning til computerne, betragtes computerne somorskabsautomater (ikke-gevinstgivende spilleautomater). Afgørende for, hvilke regler der herefter gælder, er, om computercaféerne er omfattet af restaurationsloven eller ej.

3.1. Computerspillecaféer med servering.

Computerspillecaféer, hvorfra der sælges spise- eller drikkevarer til nydelse på stedet, anses for omfattet af restaurationsloven (Erhvervs- og Selskabsstyrelsens kompetence). Opstillingen af de nævnte computere vil under disse omstændigheder være omfattet af bestemmelsen i restaurationslovens § 26, stk. 2.

Det fremgår heraf, at opstilling af mere end 3 spilleautomater kræver politiets tilladelse.

Justitsministeriet er bekendt med, at der i visse politikredse er en praksis, hvorefter der som udgangspunkt i restauranter kan opstilles 3 spilleautomater pr. 100 siddepladser. Det er imidlertid over for Justitsministeriet **oplyst, at denne praksis alene** vedrører egentlige **restaurations- med alkoholbevilling**. Til computercaféer er der almindeligvis ikke knyttet nogen alkoholbevilling.

Justitsministeriet skal herefter præcisere, at den anførte begrænsning **ikke** finder anvendelse på disse computercaféer. Der vil således intet være til hinder for, at der eksempelvis gives tilladelse til opstilling af 20 "spille"-computere i en café med kun 20 siddepladser.

Det er herefter **alene politi- og ordensmæssige hensyn**, der efter restaurationslovens § 26, stk. 2, kan begrunde en begrænsning i antallet af computere i disse caféer. Justitsministeriet skal i den forbindelse samtidig henlede opmærksomheden på bekendtgørelse nr. 860 af 10. oktober 1994 om spilleautomater i restaurations m.v.

3.2. Computercaféer uden servering.

Såfremt computere, hvorfra der særskilt udbydes spil, opstilles et offentligt tilgængeligt sted, uden at der foregår servering af nogen art, vil stedet være omfattet af § 48 i normalpolitivedtægten samt Justitsministeriets cirkulære nr. 16 af 4. februar 1988 om offentlige forlystelser.

Det fremgår af cirkulærets § 5, stk. 2, jf. § 13, stk. 3, at politiet kan tillade indtil 40 ikke-gevinstgivende spilleautomater for hver 2 bemandede køreforretninger i et forlystelsesarrangement under forudsætning af, at arrangementet fortsat har karakter af et egentligt forlystelsessted.

Justitsministeriet skal hermed meddele, at reglen om bemandede køreforretninger **ikke** skal finde anvendelse på computercaféer henset til disses særlige karakter. Der kan således ikke fremover i forhold til computercaféer uden servering stilles krav om, at der for hver 40 computere skal være 2 bemandede køreforretninger.

I lighed med, hvad der er anført ovenfor under 3.1., gælder **herefter også her, at alene politi- og ordensmæssige hensyn** kan begrunde en begrænsning i antallet af computere.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Betænkning om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger

Afgivet af Justitsministeriets Forlystelsesudvalg

Betænkning nr. 1344, København 1997

Bilag

Bilag 4: Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 860 af 10. oktober 1994 om spilleautomater i restaurationer m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 269 af 17. april 1996.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 860 af 10. oktober 1994 om spilleautomater i restaurationer m.v. som ændret ved bekendtgørelse nr. 269 af 17. april 1996.

Bekendtgørelse om spilleautomater i restaurationer m.v.

I medfør af § 26, stk. 3, og § 37, stk. 4, i lov nr. 256 af 6. maj 1993 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., fastsættes:

Almindelige bestemmelser

§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse på spilleautomater, der opstilles i eller i tilknytning til lokaler eller rum, som hører til virksomheder, der er omfattet af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på spilleautomater, der opstilles i henhold til lov om spillekasinoer.

§ 2. Medmindre andet er anført, finder bekendtgørelsen anvendelse på såvel gevinstgivende som ikke-gevinstgivende spilleautomater.

Stk. 2. Ved en gevinstgivende spilleautomat forstås i denne bekendtgørelse en spilleautomat, hvor gevinsterne udbetales i form af spillemærker fra spilleautomaten.

Stk. 3. En spilleautomat må ikke udbetale andre gevinster end spillemærker.

Meddelelse af tilladelse

§ 3. I restaurationer må der uden tilladelse opstilles 3 spilleautomater, såfremt der gives meddelelse herom til politiet.

Stk. 2. Opstilling af mere end 3 spilleautomater må kun ske med politiets tilladelse.

Stk. 3. Tilladelse til opstilling af mere end 3 spilleautomater meddeles af vedkommende politimester (politidirektøren).

Stk. 4. Politimesteren (politidirektøren) underretter vedkommende kommunalbestyrelse om meddelelser efter stk. 1 og tilladelser efter stk. 3.

§ 4. Tilladelse til opstilling af mere end 3 spilleautomater kan kun meddeles, hvis det efter de foreliggende oplysninger må antages, at virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde.

Stk. 2. Politimesteren (politidirektøren) kan stille vilkår for en tilladelse.

Stk. 3. Tilladelsen kan helt eller delvis tilbagekaldes, såfremt den giver anledning til misbrug, herunder såfremt:

- 1) vilkår ikke overholdes,
- 2) der forekommer overtrædelse af anden lovgivning,
- 3) hvis tilladelsens benyttelse giver anledning til uorden eller væsentlig gene for omboende eller forbipasserende, eller
- 4) hvis det i øvrigt antages, at restaurationen ikke længere vil blive drevet på forsvarlig måde.

Gevinstgivende spilleautomater

§ 5. Gevinster må kun udbetales i spillemærker.

Stk. 2. Spillemærker må ikke ombyttes med penge.

Stk. 3. Spillemærker skal kunne anvendes til fortsat spil.

Stk. 4. Spillemærker kan endvidere anvendes til betaling for mad og drikkevarer, dog ikke stærke drikke, samt til køb af andre varer.

Stk. 5. Spillemærker må kun anvendes på den restauration, hvor spilleautomaten er opstillet.

§ 6. I gevinstgivende spilleautomater må hver spillers indsats pr. spil ikke overstige 50 øre. Indkast kan gøres såvel i form af 25 øre og 50 øre som i 1, 2, 5, 10 og 20 kroner eller i spillemærker af tilsvarende værdi.

Stk. 2. Spilleautomater kan indrettes således, at de ved indkast af 50 øre giver 2 spil eller ved indkast af 1 kr. giver 2 eller 4 spil, uden at det er muligt at få eventuelt overskydende beløb tilbagebetalt. Det skal ved skiltning på spilleautomaterne tydeligt fremgå, at de er indrettet på denne måde.

Stk. 3. Såfremt der i en spilleautomat er indkastet mere end indsatsen, skal indkastet med fradrag af indsatser for gennemførte spil, til enhver tid kunne tilbagebetales i form af spillemærker. Det er dog tilladt at tilbageholde gevinster på 1 kr. eller derunder på betingelse af, at beløbet kan benyttes til fortsat spil.

Stk. 4. Gevinsten i et spil må ikke overstige værdien af 300 kr. i spillemærker. Gevinster må kun udbetales i spillemærker og skal til enhver tid fuldt ud kunne udbetales. Ved gevinstudbetaling eller fortsat spil finder reglerne i stk. 3 dog tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Spilleautomater må kun betjenes ved direkte møntindkast og udbetaling af gevinster må kun kunne ske direkte fra spilleautomaterne.

Ikke-gevinstgivende spilleautomater (morskabsautomater)

§ 7. Hver spillers indsats pr. spil må ikke overstige 10 kr.

Syn og kontrol af spilleautomater m.v.

§ 8. For hver gevinstgivende spilleautomat, der opstilles, skal der foreligge en erklæring fra et laboratorium. Laboratoriet skal være akkrediteret på området af Dansk Akkreditering (DANAK) og Justitsministeriet.

Stk. 2. På begæring af politimesteren (politidirektøren) skal den i stk. 1 nævnte erklæring forevises.

§ 9. Den i § 8 nævnte erklæring, der udstedes med en gyldighed i indtil 3 år, skal attestere:

- 1) at automaten ikke kan give gevinst i form af rede penge, eller at indkast i form af kontanter ikke tilføres automatens udbetalingsmekanisme,
- 2) at gevinstfordelingen beror på tilfældet,
- 3) at spilleautomatens udbetalingsprocent er kendt for spilleren,
- 4) at gevinstudbetalingerne svarer til den gevinsttabel, som er anbragt på automaten,
- 5) at spilleautomaten ikke er tilkoblet eller sammenbygget med andre spilleautomater,
- 6) om automaten er tilkoblet et eksternt fællesspil, og såfremt dette er tilfældet, at fællesspillet opfylder kravene i nr. 2 til 4,
- 7) at indsats ikke kan overstige de tilladte maksima,
- 8) at gevinst ikke kan overstige de tilladte maksima,
- 9) at der ikke er sket konstruktive ændringer af automaten siden sidste eftersyn,
- 10) at automaten er forsynet med et skilt fra laboratoriet, der ikke må kunne fjernes, uden at det ødelægges, og hvoraf automatens navn og nummer samt afprøvningens måned og år fremgår,
- 11) at laboratoriet har plomberet billedbånd og indekshjul eller elektroniske komponenter til sikring af, at der ikke kan foretages konstruktive ændringer af automaten, og
- 12) at spilleautomaten om nødvendigt har den i § 6, stk. 2, nævnte skiltning.

§ 10. Hvis der foretages konstruktive ændringer af den gevinstgivende spilleautomat, må denne ikke bruges, før politiet har fået forevist erklæring om ændringen.

§ 11. Politiet kan foranstalte kontrolsyn af en spilleautomat, når omstændighederne taler derfor.

§ 12. Udgifterne ved syn og kontrol m.m. afholdes af automatejeren.

§ 13. Overtrædelse af § 3, stk. 1 og 2, § 5, § 6, § 7, § 8, stk. 2, § 10, eller vilkår stillet i medfør af § 4, stk. 2, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 1994.

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Betænkning om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger

Afgivet af Justitsministeriets Forlystelsesudvalg

Betænkning nr. 1344, København 1997

Bilag

Bilag 5: Notat om udvalgets forslag om afgift for pengespilleautomater i restaurationer og spillehaller.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Bund\]](#)

Udvalgets forslag om afgift for pengespilleautomater i restaurationer og spillehaller.

1. Modtagne oplysninger om antallet af spilleautomater og spilleomsætningen på spilleautomater.

Udvalget foretog i 1996 en rundspørge til landets politikredse for at få oplyst antallet af spilleautomater opstillet i restaurationer, på forlystelsessteder og i foreninger samt størrelsen af de af kommunerne fastsatte afgifter for automater opstillet i restaurationer.

Udvalget har endvidere fra Dansk Automat Brancheforening (DAB) modtaget oplysninger om den gennemsnitlige bruttopilleindtægt (indtægt efter fradrag af udbetalte gevinster) opsat de nævnte steder. Oplysningerne er baseret på en rundspørge til DAB's medlemmer i 1997.

Udvalget har endvidere modtaget særskilte oplysninger fra Dyrehavsbakken og Københavns Tivoli.

Beregningerne i dette notat er baseret på disse oplysninger.

1.1. Restaurationer.

Antal opsatte automater 4.849.

Gennemsnitlig kommunal afgift pr. opstillet automat: 18.000 kr.

Afgiftsprovenu: $18.000 \times 4.849 = 87.282.000$ kr.

Gennemsnitlig årlig bruttopilleindtægt baseret på oplysninger om 3.751 automater: ca. 77.000 kr.

Moms heraf 15.400 kr.

Moms ialt $15.400 \times 4.849 = 74.674.000$ kr.

1.2. Forlystelsessteder

a) Tivoli:

Antal automater 520

fordelt på 6 spillehaller.

Bruttopilleindtægt pr. automat kr. 38.740 kr.

Moms pr. automat kr. 7.748 kr.

Moms ialt kr. 4.029.000 kr.

b) Bakken:

Antal automater 615

fordelt på 10 spillehaller.

Bruttopilleindtægt pr. automat kr. 19.932 kr.

Moms pr. automat kr. 3.986 kr.

Moms ialt kr. 2.451.000 kr.

c) Andre forlystelsessteder.

Antal automater opsat i henhold til forlystelsescirkulæret: 1.487.

Antal forlystelsessteder og antal automater på de enkelte forlystelsessteder foreligger ikke oplyst. Bortset fra København, Lyngby, Århus og Ålborg politikredse er der i ingen kommuner over 100 automater.

Gennemsnitlig årlig bruttospilleindtægt baseret på oplysninger om 593 automater: 48.243 kr.

1.3. Spilleklubber og foreninger.

Antal spilleautomater: ca. 2.500.

Antal klubber: 117.

Gennemsnitlig årlig bruttospilleindtægt baseret på oplysninger om 1.072 automater: kr. 50.476.

2. Nuværende provenu til stat og kommuner:

2.1. Restaurationer:

Afgifter 18.000 x 4.849 87.282.000 kr.

Moms 15.400 x 4.849 74.674.000 kr

33.400

2.2. Forlystelsessteder:

Tivoli:

Moms 4.029.000 kr.

Bakken:

Moms 2.451.000 kr.

168.436.000 kr.

3. Udvalgets forslag:

3.1. Restaurationer:

Afgift pr. automat 33.400 kr.

3.2. Spillehaller:

Grundafgift 7 x 33.400 234.000 kr.

Tillægsafgift på 100.000 kr.

pr. 100 yderligere automater,

der halveres, hvis spillehallen

har åbent mindre end 6 mdr. årligt.

4. Konsekvensberegning for provenuet til stat og kommuner.

4.1. Restaurationer:

Afgiftsprovenu 4.849 x 33.400 161.957.000 kr.

4.2. Forlystelsessteder (spillehaller):

Tivoli:

Grundafgift

6 x 234.000 1.404.000

Tillægsafgift

5 x 100.000

2 250.000

1 x 200.000

2 100.000 1.754.000 kr.

Bakken:

Grundafgift

10 x 234.000 2.340.000

Tillægsafgift

10 x 100.000

2 500.000 2.840.000 kr.

166.551.000 kr.

4.3. Samlet provenu:

Samlet nuværende provenu 168.436.000 kr.

Provenu iflg. forslaget 166.551.000 kr.

Provenutab 1.885.000 kr.

Det bemærkes, at det er en følge af at overgå til pengespil, at moms, der er betalt i forbindelse med indkøb og drift af spilleautomater, ikke længere vil kunne afløftes.

På baggrund af den usikkerhed, der er om de anførte tal, skønnes forslaget at være stort set udgiftsneutralt for de offentlige kasser.

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Begyndelsen af kapitlet\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Kapitel

Indholdsfortegnelse

til betænkning om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger.

Kapitel I. Indledning.

- [1. Udvalgets nedsættelse og kommissorium.](#)
- [2. Udvalgets sammensætning.](#)
- [3. Udvalgets arbejde.](#)

Kapitel II. Sammenfatning.

Kapitel III. Dansk Ret.

[1. Spil som forlystelse på offentlige forlystelsessteder.](#)

- [1.1. Gældende regler.](#)
- [1.2. Inddeling af spil.](#)
- [1.3. Historisk udvikling](#)

[2. Spil som forlystelse i restaurationer.](#)

- [2.1. Gældende regler.](#)
- [2.2. Historisk udvikling.](#)

[3. Præmiekortspil.](#)

[4. Spil i private spilleklubber, støtteforeninger m.v.](#)

- [4.1. Den nuværende situation.](#)
- [4.2. Historisk udvikling.](#)

[5. Beskatning m.v. af spil og lotterier.](#)

- [5.1. Moms.](#)
- [5.2. Indkomstskat eller særlig afgift.](#)
 - [5.2.1. Lotterispil samt andre spil og væddemål.](#)
 - [5.2.2. Restaurationer.](#)

Kapitel IV. Retsgrundlaget i andre lande.

- [1. Norge.](#)
- [2. Sverige.](#)
- [3. Finland.](#)

Kapitel V. Udvalgets overvejelser og forslag.

- [1. Udvalgets kommissorium.](#)
- [2. Koncessionsordning vedrørende gevinstgivende spilleautomater.](#)
- [3. Gevinstgivende spilleautomater.](#)

[3.1. Gevinstgivende spilleautomater i restaurationer.](#)

[3.2. Gevinstgivende spilleautomater i spillehaller.](#)

[3.3. Pengespil.](#)

[3.4. Aldersgrænse for pengespil.](#)

[3.5. Andre regler.](#)

[3.6. Afgiftsordning.](#)

[4. Andre gevinstgivende spil.](#)

[4.1. Andre pengespil end spilleautomater.](#)

[4.2. Varespil.](#)

[4.2.1. Varelykkespil.](#)

[4.2.2. Behændighedsspil om varer.](#)

[4.2.3. Fælles regler for varespil.](#)

[4.3. Præmiekortspil.](#)

[5. Ikke-gevinstgivende spilleautomater \(morskabsautomater\).](#)

[6. Økonomiske konsekvenser.](#)

Kapitel VI : Udkast til lov om ændring af lov om spillekasinoer.

Kapitel VII: Bemærkninger til lovudkastet.

Bilag

[Bilag 1: Justitsministeriets cirkulære nr. 16 af 4. februar 1988 om offentlige forlystelser, som ændret ved cirkulære af 28. februar 1992 og cirkulære af 3.april 1996.](#)

[Bilag 2: Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 10. august 1995 om tilladelse til indendørs forlystelsessteder.](#)

[Bilag 3: Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. maj 1997 om computercaféer.](#)

[Bilag 4: Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 860 af 10. oktober 1994 om spilleautomater i restaurationer m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 269 af 17. april 1996.](#)

[Bilag 5: Notat om udvalgets forslag om afgift for pengespilleautomater i restaurationer og spillehaller.](#)

[\[Forrige dokument\]](#) [\[Næste dokument\]](#) [\[Forsiden\]](#) [\[Top\]](#)

Statens Information. Version 1.0. Juni 1997

Denne publikation findes på adressen: <http://jm.schultzboghandel.dk>

© Justitsministeriets Forlystelsesudvalg 1997

Udarbejdelse: [Bureaukratiet IT Business Partner](#)

Betænkning om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger

Afgivet af Justitsministeriets Forlystelsesudvalg

Betænkning nr. 1344, København 1997

Resumé:

Forlystelsesudvalget foreslår i betænkning 1344/1997 om spil på forlystelsessteder, i restaurationer og foreninger, at reglerne om spilleautomater ensortes, således at der anvendes sammen regelsæt, uanset hvor spille foregår. Udvalget foreslår, at pengegivende spilleautomater kun bør kunne opstilles i spillehaller - herunder på forlystelsessteder - samt i restaurationer med alkoholbevilling. For ikke-gevinstgivende spilleautomater foreslår udvalget, at disse kan opstilles uden tilladelse, mens varespil kun bør finde sted i faste og omrejsende tivolier, til byfester, på markeder til dyrskuer og lignende.

- [1. Indledning](#)
- [2. Sammenfatning](#)
- [3. Dansk ret](#)
- [4. Retsgrundlaget i andre lande](#)
- [5. Udvalgets overvejelser og forslag](#)
- [6. Udkast til lov om ændring af lov om spillekasinoer](#)
- [7. Bemærkninger til lovudkastet](#)
- [Bilag 1](#)
- [Bilag 2](#)
- [Bilag 3](#)
- [Bilag 4](#)
- [Bilag 5](#)
- [Indholdsfortegnelse](#)
- [Kolofon](#)

Udgiver:

Statens Information
Nørre Farimagsgade 65
DK-1109 København K
Tlf.: 33 37 92 00
Fax: 33 37 92 80
Internet: sp@si.dk
